

Wywiad z ministrem rolnictwa J. Dąb-Kociołem na temat uchwalenia przez Sejm R.P. ustawy o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych zamieszczamy na str. 2-iej

Wyd. A

Cena wraz z dodatkiem 30 gr

Gazeta Krakowska

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV. Kraków, sobota 16, niedziela 17 lutego 1952 r. Nr 41 (1049)

Omawiamy Wielką Kartę naszych osiągnięć Robotnicy i chłopci piszą do „Gazety Krakowskiej“

Napływają do nas w dalszym ciągu listy od robotników i chłopów, listy z miłości i wsi mówiące o stosunku ich autorów do ogłoszonego niedawno projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Ludzie różnych zawodów, a przede wszystkim robotnicy i chłopcy w prostych, nienaczelnych słowach wyrażają swą dumę i radość z ogłoszenia i ugratowania wspaniałych zdobyczy politycznych, ekonomicznych i kulturalnych polskiego ludu.

Co pisze na temat projektu Konstytucji ob. Edward CHOWANIEC, robotnik Odlewni Żelaza i Metali w Kętach. Przeczytamy urywki z jego list:

„Jest to dokument historyczny, jakiego dotąd nigdy nie było. Nowa Konstytucja ziszcza w całości niezrealizowane jeszcze do niedawna sny i dążenia najlepszych synów narodu. Kończąc gorącym podziękowaniem dla twórców tego historycznego projektu ustawy“.

Członek spółdzielni produkcyjnej w Jakubowicach pow. Miechów tow. Stefan SKULIK, tak pisze do naszej redakcji:

„Projekt nowej Konstytucji, który kilkakrotnie przeczytałem, przekonał mnie, że program naszej Partii jest konsekwentnie wprowadzany w życie na każdym kroku przez władzę ludową. Po raz pierwszy w historii narodu polskiego mamy pracującą chłopstwo korzystającą i będącą korzystną w życiu dobrodziejstw, jakie przyniesie ustroj socjalistyczny, co było nie do pomyślenia w Polsce obszarniczo-kapitałistycznej. Pamiętam te dawno już minione czasy w Polsce przedwójkowej, kiedy jako robotnik rolny w majątkach dworskich spotykałem się tylko z pogardą i lekceważeniem ze strony „jaśniepanów-dobrodziejów“.

Chłop — nie miał żadnych praw i jako robotnik rolny stale musiał zginąć głodną śmiercią, z której strony padnie cios.

Otrzymałam z reformy rolnej ziemi zadeklarowałem do spółdzielni produkcyjnej w Jakubowicach, która korzystała dotychczas z dużej pomocy naszego państwa ludowego. Jestem szczęśliwy, że doczekałem się czasów, kiedy chłop otoczony

jest opieką przez państwo i może korzystać ze wszystkich praw, które daje robotniczo-chłopska Konstytucja.

Jako członka spółdzielni produkcyjnej interesuję mnie szczególnie te postanowienia projektu Konstytucji, które zapewniają dalszy rozwój gospodarki zespolonej przez konkretną pomoc państwa, a więc artykuły 10 i 11. Wszyscy chłopcy, zespoleni czy indywidualnie gospodarzący — mogą się przekonać, jak w nowej Konstytucji chroni się ich interesy i umożliwia się podniesienie stopy życiowej poprzez dobrowolne przechodzenie do wyższej formy gospodarowania“.

Józef KOCEMBA z gminy Golów, pow. Myślenice, pisze o swej rozmowie z chłopem z gromady Gdów, ob. Ciejarkiem, który powiedział:

„Dzisiaj możemy wnosić poprawki do projektu Konstytucji i dyskutować nad nim. Za czasów sanacji nie było mowy, by chłopcy znali Konstytucję, a czasem i nie wiedzieli, co to jest Konstytucja, bo panowie trzymali nas przy łańcuchu ciemności i ucisku a Konstytucję uchwalili tak, by odpowiadała im, a gnębiła chłopów“.

Nasz korespondent z Z. A. im. F. Dzierżyńskiego pisze o słowach robotnicy, przodownicy pracy z ZA, tow. Józefy Rok:

„Pochodzę ze wsi. Ciężkie było moje życie przed wojną, kiedy jako pomocnica domowa musiałam pracować w rozmaitych gospodarstwach od świtu do późnej nocy za marne wynagrodzenie. Dopiero okres po wyzwoleniu przyniósł i mnie

wyzwolenie od wyzysku kulaka. Teraz zdobyłam pracę jako spawaczka na równi z mężczyzną, za równo wynagrodzenie i ładnie mieszkan, słowem, mam to, o czym w Polsce przedwójkowej nie marzyłam. Tylko człowiekiem ciemnym, politycznie nieświadomym lub wróg klasowy może nie widzieć korzyści płynących z projektu Konstytucji. Z radością czytam artykuł 66, który mówi o równouprawnieniu kobiet i 65, który mówi o otoczeniu opieką pracowników w przedsiębiorstwach państwowych i racjonalizatorów, bowiem że tak jest, i tak już zostanie, to gwarantuje nam Konstytucja“.

Wyjątki z listu Bogdana POLACZKA wiceprzewodniczącego rady zakładowej przy Hotelach Miejskich w Krakowie:

„Za pięćdziesiąt prywatnej pracowni hotelowej pracowali nie tak jak teraz po 8 godzin, lecz po 16, a nawet i 18 godzin. Przewodniczącym hotelowej kasy i handlarzem żyjącym na klasie robotniczej i pracownikom hotelowej kasy, a gdy robotnik nie podobał się właścicielowi, natychmiast wleciał na bruk. Teraz jest w hotelach inaczej. Hoteli należą do państwa, a korzystają z nich ludzie pracy. Projekt zapewnia pracownikom prawa do wypoczynku, do czasów. Nasi robotnicy korzystają z niego. Prawo do nauki — nasi pracownicy uczą się, a nauka jest bezpłatna. Kobiety idą spokojnie i z radością do pracy, zostawiając dziecko w żłobku, czy przedszkolu. Te zdobycze robotniczych ustawa i rozszerza art. 66 Konstytucji Ludowej, która w całości swojej stanowi bilans dorobku klasy robotniczej“.

SZKOŁY DLA MIESZKAŃCÓW HOTELI ROBOTNICZYCH

Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Budowlanego przy Wydziale Kultury i Oświaty MRN w Łodzi zorganizował pierwszą w Łódzkiego szkół podstawową dla dorosłych przy hotelu robotniczym na Widzewie. — Na zdjęciu: lekcyja chemii. Pośrodku zbiorczy Stefan Łączewski, który na budowie osiągnął ponad 160 proc. normy.

Ustawa która przyczyni się do przezwyciężenia trudności na rynku mięsnym

w oparciu o potężną rozbudowę chłopskiej gospodarki hodowlanej

Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

15 lutego br. Sejm uchwalił ustawę o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych, mającą na celu pobudzenie wzrostu produkcji hodowlanej oraz poprawę zaopatrzenia w mięso i tłuszcze ludności miejskiej.

Ustawa i przepisy wykonawcze wydane do niej, przewidują, że dostawami obowiązkowymi objęta jest tylko część żywa, która bywa corocznie zakupywana od gospodarstw chłopskich. Pozostała poważna część swojej produkcji towarowej chłop może nadal kontraktować lub sprzedawać jako nadwyżki, które są dodatkowo premiowane. Chłopom którzy zawarli kontrakty przed wprowadzeniem obowiązkowych dostaw, z terminem dostawy do 30 VI br. przysługują wszystkie dotychczasowe przywileje związane z kontraktacją, a równocześnie trzoda chlewna dostarczona przez nich w ramach kontraktu będzie im zaliczona na obowiązkowe dostawy.

Równocześnie wprowadza się od 15 lutego br. nowe korzystniejsze warunki kontraktacji nadwyżek ponad obowiązkowe dostawy.

Obowiązkiem dostaw objęte są wszystkie gospodarstwa od pół hektara użytków rolnych włącznie.

Dostawy oblicza się wg. jednolitej powiatowej normy na ha użytków rolnych. Gospodarstwa posiadające co najmniej 30 proc. gruntów kl. V i VI mogą korzystać z ulg. Normy dostaw obliczone są w ten sposób, by mogły być wykonane przez wszystkie gospodarstwa. Wynoszą one od 20 do 40 kg żywej wagi trzody chlewniej z 1 hektara użytków rolnych — zależnie od strefy, do której dany powiat został zaliczony.

Gospodarstwa powyżej 2 ha mają dostawic co najmniej 70 proc. należnego od nich żywa w trzodzie chlewniej, pozostałe zaś 30 proc. mogą dostarczyć bądź w trzodzie chlewniej, bądź w innych rodzajach żywa wg. odpowiednich zamienników. Gospodarstwa poniżej 2 ha mają prawo wypełnić swój obowiązek dostaw w dowolnym rodzaju zwierząt rzeźnych jak również i w drobiu.

Na poczet dostaw obowiązkowych zwierząt rzeźnych w 1952 r. zalicza się trzodę chlewną, bydło rogacze, cielęta i owce dostarczone do punktów skupu od dnia 1 lutego 1952 roku.

Za zwierzęta rzeźne dostarczone w ramach obowiązkowych dostaw w ustalonym terminie zobowiązany otrzymuje obowiązkową dotychczas cenę skupu a ponadto premię w wysokości 10 proc. ceny skupu oraz prawo do nabycia węgla w ilości 2 kilogramów za 1

kilogram dostarczonego żywa.

W celu stworzenia szczególnie korzystnych warunków dla dalszego wzrostu hodowli trzody chlewniej utrzymuje się w dalszym ciągu kontraktację trzody chlewniej na 1952 r. Kontrakty na dostawę trzody chlewniej mogą być zawierane przez indywidualne gospodarstwa rolne, objęte dostawami obowiązkowymi na ilości ponad dostawy obowiązkowe. Kontrakty takie mogą być zawierane na cele sztuki albo też na kilogramy wagi żywej trzody chlewniej, jako uzupełnienie do pełnej sztuki jednakże nie więcej niż 30 kg.

Dostawca trzody chlewniej zakontraktowanej ponad obowiązkowe dostawy po dniu 15 lutego 1952 r. tj. po wprowadzeniu dostaw obowiązkowych otrzymuje wyższą cenę skupu niż dotychczas dostawę i zwiększoną pomoc hodowlaną.

Otrzymuje mianowicie: a) obowiązkową cenę skupu, b) premię w wysokości 30 proc. ceny skupu za każdy kilogram dostarczonego żywa trzody chlewniej, c) prawo do nabycia 4 kg węgla i 0,80 kg paszy treściwej za każdy kg zakontraktowanego i dostarczonego ponad obowiązkowe dostawy żywa trzody chlewniej, d) ponadto za sztukę bekonowe — premię za jakość i terminową dostawę wg. umowy. Zawierający kontrakt ma prawo do nabycia połowy wę-

gla i paszy treściwej — jako zaliczki.

Dostawcom tym przysługują również prawo do ulgi w podatku gruntowym oraz do obniżenia zobowiązania w planowym skupie żywa w ramach obowiązkowych przepisów.

Za sztukę trzody chlewniej zakontraktowanej przed 15 lutego 1952 r. i dostarczonej w terminie ustalonym umową do 30 czerwca 1952 r. dostawca korzysta z wszelkich uprawnień przewidzianych w umowie kontraktacyjnej, niezależnie od tego czy zaliczone zostaną w całości lub w części do dostaw obowiązkowych, a więc otrzymuje:

- a) cenę wyższą o 5 proc. od obowiązującej ceny skupu,
- b) premię zł 1,20 za każdy kilogram żywa trzody chlewniej,
- c) prawo do nabycia 300 kg węgla i 100 kg paszy treściwej,
- d) prawo do ulgi w podatku gruntowym i prawo do obniżenia zobowiązania w planowym skupie żywa w ramach obowiązkowych przepisów.

Gospodarstwa rolne, które wykonują obowiązek dostaw zwierząt rzeźnych a nie zawarły kontraktów mogą sprzedawać swoje nadwyżki towarowe na punktach skupu zwierząt rzeźnych i otrzymują za nie:

- a) obowiązkową cenę skupu,
- b) premię w wysokości 20 proc. ceny skupu za każdy kilogram dostarczonego żywa trzody chlewniej,
- c) prawo do nabycia 2 kg węgla za każdy kilogram dostarczonego żywa trzody chlewniej.

Terminy dostaw dla poszczególnych gospodarstw będą uchwalone przez Prezydium Gminnych Rad Narodowych na podstawie projektu przygotowanego przez aktywną grupę w porozumieniu z zainteresowanymi chłopami.

Dla gospodarstw, których dostawy obowiązkowe nie przekraczają 120 kg wagi żywej trzody chlewniej, ustala się w zasadzie jeden termin dostawy, dla gospodarstw, dla których ustalono dostawy obowiązkowe w ilości od 120 kg do 240 kg — wyznaczone mogą być w zasadzie dwa terminy, dla gospodarstw, których dostawy obowiązkowe przekraczają 240 kg — mogą być ustalone trzy i więcej terminów dostaw, z tym, że co najmniej połowa dostaw winna być wykonana w pierwszym półroczu. Przy ustalaniu terminów bierze się pod uwagę przede wszystkim terminy wynikające z umów kontraktacyjnych, a więc terminy ustalone w porozumieniu z samymi hodowcami.

Od obowiązków dostaw zwalniane są gospodarstwa rolne nie przekraczające 1 ha użytków rolnych należące do osób powyżej 60 lat, o ile w gospodarstwie nie ma członków rodziny powyżej lat 14, do osób odbywających służbę wojskową, o ile w gospodarstwie nie ma członków rodziny zdolnych do pracy poza jedną kobietą i dziećmi poniżej lat 14 i do osób posiadających 5 lub więcej dzieci poniżej lat 14.

hodowlę ponad własne potrzeby, czyli ulgę tym, którzy ze względu na trudność w swym gospodarstwie ulg takich potrzebują. Na wszystkich pozostałych ustawach rozkłada obowiązek dostaw w sposób całkowicie wykonany, słuszny i sprawiedliwy, zabezpieczając państwu dostateczną ilość zwierząt dla równomiernego zaopatrzenia całej ludności produkcyjnej.

Dotychczas było tak, że podstawowa masa chłopców pracujących wywazywała się zrealizować w dostarczeniu państwu produktów swej hodowli — w początku, że jest to obowiązek społeczny i państwowy, którego wymaga od nich kraj i naród.

Ale była inna część takich, którzy ze szkoda ogółu szli na rękę spekulantom, pomagali im w podbijaniu cen na produkty rolne, zakładając zaopatrzenie miast, nie rozumując jak obrzyli straty przynosiła spekulacja naszej gospodarce narodowej, całemu krajowi, a więc i chłopom pracującym.

Każdy powinién zrozumieć, że nie można byłoby wykonać wielkiego dzieła uprzemysłowienia naszego kraju, rozwijać w nim oświaty, nauki i kultury, nie można byłoby podnieść na wyższy poziom technikę i dźwignąć w górę całej gospodarki narodowej, co jest właśnie zadaniem Planu Sześcioletniego.

nie można byłoby wytworzyć traktorów, maszyn rolniczych, nawozów sztucznych i wszystkich tego, czego potrzebuje ludność pracującą w miastach.

— bez równoczesnej wytworzenia walki o okiełnanie spekulantów, kulaków i różnego rodzaju szkodników, którzy czynią wszystko, aby zahamować rozwój gospodarki planowej w Polsce Ludowej, którzy woleliby, aby nasz kraj pozostał bezbronny, zacofany i biednym, jakim był przed wojną.

Ustawa zwalniająca od obowiązków dostaw tylko tych, którym rzeczywiście trudno rozwijać

dotychczasowe gospodarstwo, ten łatwo zdałby sobie sprawę z konieczności dostaw obowiązkowych, a za całą kontraktowaną nadwyżką byłoby otrzymawał 30 procent premii gotówką ponad cenę skupu, prawo do nabycia 4 kilo węgla i 0,80 kilo paszy treściwej za każdy kilogram żywa, prawo do otrzymania węgla i paszy już w chwili zawierania kontraktu.

Państwo ludowe otacza specjalną troską gospodarstwa najmniejsze. Chłopi do dwóch hektarów mają prawo wykonywać swoje dostawy w całości innym rodzajem żywa lub drobiu, ale powinni starać się dostarczać i dodatkowo jeszcze kontraktować trzodę chlewną.

Powinni, gdyż jest to w ich własnym interesie. Bo przecież tuż świnie nie przeskądza ani w hodowli bydła, ani drobnego inwentarza; co więcej — trzymanie krowy ułatwia wyżywienie świni w gospodarstwie. Chłopi małorolni i średniorolni powinni dlatego masowo kontraktować trzodę dla zaopatrzenia miast, bo przecież są oni wielce zainteresowani w rozwoju przemysłu i w tym celu trzodę i chłopi dają zatrudnienie ich rodzinom.

Sprawa jest jasna: kto chce gospodarzyć rzetelnie, aby przynosił pożytek państwu i własnej rodzinie, temu nowy system przynosi korzyść i pomoc.

A komu będzie nie w smak nowy system dostaw oraz kontraktacji?

Nie w smak będzie tym wszystkim, którzy dawniej zerowali na ciągłych zmianach cen, okradając i robotnika i chłopca. Nie w smak będzie wszelakim spekulantom i ich pobratymcom spośród kulaków. Nie w smak będzie tym, którzy pchają chłopca do zatrudnienia młoci, a po tym każą mu przepłacać na prostych, którzy go namawiają do zmniejszenia hodowli, bo spodziewają się tym sposobem powiększyć swoje zyski państwskie. Nowy system nie będzie się podobał tym kulakom i kulakom kumotom, którzy wykrcając się od obowiązków, zuchwał cię na całą gromadę, podczas gdy większość chłopów starała się wykonać plan sprzedaży dla państwa.

Tym złym obywatelom oraz

złym gospodarcom nowa ustawa przypomni, że państwo ludowe nie pozwala nikomu wykopnąć się z obowiązków. Za jeśli potrafimy pomóc obywatelom świadomym, a potrzebującym pomocy, to potrafimy też przykłać karę szlachrajów i kombinatorów.

BRACIA CHŁOPI, gospodarze małe i średniorolni, chłopi zrzeszeni w spółdzielniach produkcyjnych. Wzywamy Was do rozwoju hodowli, do walki o ład w produkcji i handlu żywym, do walki o należyte zaopatrzenie klasy robotniczej.

Państwo ludowe jest gwarantem, że wraz z rozwojem hodowli nie grozi chłopom gwałtowny spadek ceny trzody ani też długi wzrost cen prosiąt. Jeśli będzie się trzymał handlu z państwem, nie grozi mu zdradzieckie ciosy, jakie mu już tyle razy zadawał i jeszcze chciałby zadać spekulantom.

Dawniej gdy Polska rządził kapitalistą, a gminą trzęsłi obszarnek do spółki z kulakiem, chodziło im o to, aby oszukać i wykorzystać ludzi pracy w mieście i na wsi. Dzisiaj Polska należy do ludu pracującego. Dziel polscy robotnicy i chłopcy chcą układać stosunki między sobą na zasadach braterstwa, uczciwości i wzajemnych korzyści — jak przysłało między ludami pracy.

Dwa miliony Waszych synów i córek, Waszych braci i siostr znalazło już w Polsce Ludowej pracę w przemyśle, budownictwie i administracji. Wasi synowie i bracia, wraz z całą bohaterką polską klasą robotniczą, odbudowują serce ojczyzny ludowej — Warszawę, budują Nową Hłtę i setki innych ogromnych fabryk. Wnoszą szkoły, w których kształcą się dzieci chłopskie z każdej gromady. Budują Polskę silną i światłą, zdolną bronić swojej niepodległości i zdolną bronić pokój — w oparciu o liczną już rodzinę wolnych narodów, której przewodził potężny Związek Radziecki.

Pomyślcie: owoce naszej pracy chętnie by zniszczył podżegacz wojenny — bankierzy amerykańscy i hitlerowscy generałowie z Niemiec zechodnich. Przypomnijcie sobie czasy rządów obszarniczo-ka-

pitałistycznych, kiedy miliony chłopów szło na tułaczę za chlebem, kiedy nędzą dziesiątkowała polską wieś, kiedy kryzysem rujnowały setki tysięcy gospodarstw, kiedy paszbrzechy powlekały gośnością chłopa i nie było pracy dla ludzi w fabrykach.

Pomyślcie: nie pomyślnych zmian przyniosła nam władza ludowa, jak wielkim dziełem jest nasz Plan Sześcioletni.

Masy chłopskie nie pozwolą ażeby garstka kulaków i spekulantów kłóła honor milionów chłopów pracujących. Na wezwanie Rządu Rzeczypospolitej Ludowej, na ustawę o dostawach obowiązkowych odpowiedzą jak na prawdziwych Polaków i demokratów przysłało.

Odpowiedzą powiększeniem hodowli i tuczu w swoich gospodarstwach.

Odpowiedzą masowym kontraktowaniem nadwyżek.

Odpowiedzą rzetelnym ustaleniem planu dostaw i czuwaniem, aby żaden kulak czy kombinator nie uchylił się od obowiązków.

Odpowiedzą tępieniem wrogiej ploki i oddawaniem oszczerców w ręce sprawiedliwości.

Przykład dadzą chłopcy — członkowie PZPR i ZSL. Aktywni nas! powinni! Pierwszą pomoc dokładnie nowy system dostaw i kontraktacji, wyjaśnić go wszystkim sąsiadom, młodzieży i zaproponować całoroczny plan dostaw żywa i zachęcić do kontraktowania nadwyżek Wy Towarzystwo PZPR-owcy. Wy Koleży z ZSL-u będziecie w pierwszych szeregach dobrych gospodarzy, świadomych obywateli, nieublaganych wrogów machinacji i propagandy kulacko-spekulantkiej.

Niech żyje sojusz robotniczo-chłopski, fundament Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Niech żyje braterstwo i pomoc wzajemna robotników i chłopów. Niech żyje Plan Sześcioletni — wspólne dzieło polskich robotników i chłopów.

KOMITET CENTRALNY PZPR
NACZELNY KOMITET WYKONAWCZY ZSL
Warszawa, 15 lutego 1952 r.

Uroczyste otwarcie VI Olimpiady Zimowej w Oslo

Ponad 30 tysięcy widzów zgromadziło się na stadionie Bislet w Oslo, gdzie 15 bm. odbyła się uroczystość otwarcia VI Zimowych Igrzysk Olimpijskich.

Po odegraniu fanfar olimpijskich na stadion wmaszerowały delegacje 30 państw uczestniczących w Igrzyskach. Otwarcia Olimpiady dokonała księżniczka Ragnhild. Po zapaleniu znicza olimpijskiego przez narciarskiego mistrza Norwegii sprzed pierwszej wojny światowej Bergendaha odegrano hymn olimpijski, po czym czelowy skoczek norweski Falkenzer złożył w imieniu wszystkich uczestników mistrzostw przysięgę olimpijską. (Ciąg dalszy na str. 2)

Na pierwszym miejscu górnicy kopalni „Bierut“

Na czoło wysunęli się znów górnicy kopalni „Bierut“, wykonując dnia 14 bm. plan dzienny w 107,3 proc. Również do czołowej wieszki „Sobieskiego“. Oto dokładne wyniki walki o plan wydobywania w dniu 14 bm.:

Kopalnia	Procent wydob. dziennego	Procent wydob. miesięcznego
„BIERUT“	107,3	109,5
„SOBIESKI“	107	100,1
„JANINA“	102,7	103,9
„KOMUNA PARYSKA“	102,5	104,3
„BRZESZCZE“	100,1	96,4
„SIERSZA“	100	101,8
„KRYSTYNA“	89,3	94,7

Zgon Bronisławy Marchlewskiej

WARSZAWA

W dniu 14 bm. zmarła w Moskwie Bronisława Marchlewska, jedna z najstarszych działaczek polskiego ruchu rewolucyjnego, najbliższy towarzysz życia i walki Juliana Marchlewskiego.

Urodzona w r. 1866 w Warszawie, rozpoczęła swą działalność w szeregach polskiej klasy robotniczej po rozbięciu „Wielkiego Proletariatu”. Niezależnie od pierwszych organizacji tajnych kursów robotniczych w Warszawie, prowadziła nielegalną kółka rewolucyjną.

Zmuszona emigrować, udała się do Szwajcarii, gdzie równo cześnie z Julianem Marchlewskim, Różą Luksemburg i in. studiowała na uniwersytecie wrychelskim. Jako specjalność obrała bakteriologię, której poświęciła się z dużym zapałem. Ani na chwilę jednak nie trzynała pracy rewolucyjnej.

Kiedy w r. 1903 polska klasa robotnicza w walce z nacjonalizmem PPS tworzy własną, proletariacką, rewolucyjną partię — Socjaldemokrację Królestwa Polskiego, Bronisława Marchlewska wstępuje do jej szeregów. Sztandardami rewolucyjnego internacjonalizmu pozostała wierna do ostatniej chwili swego życia.

Po ukończeniu studiów wraca do Warszawy i znowu pracuje nielegalnie. Następnie wspólnie z Julianem Marchlewskim sciganym przez policję carską wyjeżdża do Niemiec.

W 1905 roku, gdy wybucha rewolucja, wraca do kraju, partia powierza jej opiekę nad więźniami. Bronisława Marchlewska organizuje skutecznie wielu z nich i umożliwia powrót do walki.

W 1909 r. zmuszona jest

Nowy system dostaw i kontraktacji trzody chlewnej — to wielka zachęta dla pracowitych i sumiennych chłopów

Wywiad z ministrem rolnictwa Janem Dąb-Kociołem

WARSZAWA

Minister rolnictwa Dąb-Kocioł udzielił przedstawicielowi PAP poniższego wywiadu o nowym systemie kontraktacji i obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

Jakie są główne cele i zadania nowego systemu kontraktacji i obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych? Nowy system skupu żywego oparty na dostawach obowiązkowych i wydatnie zwiększający korzyści z kontraktacji ma na celu zapewnienie niezabędnych i systematycznych zaopatrzenia ludności pracującej miast i wsi w mięso i tłuszcz i dalsze systematyczne zwiększenie hodowli — tej najbardziej opłacalnej i dochodowej dziedziny gospodarki chlewniej.

System ustalania obowiązków dostaw w zależności od liczby hektarów użytków rolnych jest dużym bodźcem do zwiększenia hodowli przez rolników.

Wzjemy dla przykładu dwóch 5-hektarowych gospodarzy żyjących ze sobą w sąsiedztwie. Mają oni jednakowo wielką i jednakowy wymiar dostaw obowiązkowych żywego. Rzecz jasna, że ten, który lepiej gospodaruje, wygospodaruje więcej paszy, wyhoduje więcej sztuk trzody chlewnej na swojej działce i po sprzedaniu łożel obowiązkowej takiej samej jak jego sąsiad będzie mógł większą nadwyżkę zakontraktować na korzystniejszych dla siebie warunkach.

W ten sposób każdy rolnik jest zachęcany w tym, aby jak najbardziej rozwijał hodowlę w swoim gospodarstwie i tym samym podnosił swoje dochody.

Nowy system zapobiegnie dotychczasowej anarchii w produkcji zwierzęcej, która narząda rolnika-hodowcę na straty, a ludność pracującą w mieście na wielką nierównomierność w zaopatrzeniu.

Ileż to razy chłop-hodowca w wyniku plotek, nieuzasadnionych pogłoszek i rozmaitych szacherek spekulanta padał ofiarą przeróżnych niespodzianek, wyzywał się macyory, przepłacał lub tracił na prośbatach, zmniejszał chów i hodowlę z wielką szkoda dla siebie i państwa. Nowy system ustalający minimum niezbędnej sprzedaży państwu przynajmniej premie chłopom za terminową dostawę i zapewnianą dalsze premie hodowcom kontraktującym nadwyżki, jest bodźcem dla uporządkowania rynku i stałego wzrostu hodowli.

Nowy rozszerzony system zakupu zwierząt rzeźnych jest jednakowy dla wszystkich, a więc sprawiedliwy. Znosi bowiem nierównomierność w wykonywaniu obowiązków wobec państwa, jaka w dziedzinie dostaw żywa faktycznie jeszcze istniała. Świadomi chłopów w zrozumieniu, że jest to ich obowiązek społeczny i patriotyczny zakontraktowali trzodę chlewną i odstawiła sztukę w terminie, gdy tymczasem kulały spekulanci i ulęgająca kulę zryw wpływom część rolników — szkodząc krajowi, a więc i chłopom pracującym — uchyla się dotąd

od kontraktacji trzody chlewnej, uprawia spekulację miesem i utrudnia w ten sposób państwu skup koniecznych do obowiązkowych dostaw zwierząt rzeźnych.

Na jakich warunkach rozwinąć się będzie obecnie kontraktacja trzody chlewnej? Przede wszystkim należy stwierdzić, że ci wszyscy, którzy zawarli kontrakty przed 15 lutego, tj. przed wprowadzeniem dostaw obowiązkowych, korzystają ze wszystkich dotychczasowych przywilejów, związanych z kontraktacją. Tak więc otrzymują oni 5-procentowy dodatek do ceny, premię w wysokości 1.20 zł od kilograma, 300 kg węgla i 100 kg paszy od sztuki, a także zachowują prawo do ulgi w podatku gruntowym i w planowym skupie zboża, przewidzianym ustawą o podatku gruntowym i ustawą o planowym skupie zboża. Ponadto — i to należy szczególnie mocno podkreślić — sztuki kontraktowane dostarczone od 1 lutego do 1 lipca będą im policzone na poczet dostaw obowiązkowych.

Nowy skup żywa wprowadza szczególnie korzystne warunki kontraktacji nadwyżek trzody chlewnej ponad obowiązkowe dostawy i zapewnia chłopom-hodowcom specjalne przywileje.

Przejdźmy do trzody chlewnej zakontraktowanej po dniu 15 lutego 1952 roku ponad dostawy obowiązkowe rolnik otrzymuje o prócz obowiązkowej ceny skupu, a także za każdy kilogram dostarczonego żywa prawo do nabycia 4 kg węgla i 80 dkg paszy trzęsewej, ulgę w podatku gruntowym w myśl ustawy podatkowej i ulgę w planowym skupie zboża w myśl ustawy. Ponadto za dostarczone sztuki bekonyne dochodzi premia za terminową dostawę.

Rolnik zawierający kontrakt na nadwyżki trzody chlewnej ma prawo nabycia całego węgla i paszy trzęsewej tytułem zaliczki.

Tak więc nowy system wpłynie niewątpliwie nie tylko na dalszy wzrost kontraktacji trzody chlewnej, ale i na jej upowszechnienie. Należy zaznaczyć, że nowy system wprowadza wielką dogodność dla rolników, którzy mogą kontraktować ponad dostawy obowiązkowe bądź całe sztuki, bądź też powyżej 30 kg wag żywej trzody chlewnej, jako uzupełnienie do pełnej sztuki.

Nowy system, dając bardzo korzystne warunki kontraktowania nadwyżek żywa ponad obowiązkowe dostawy, stanowi wielką zachęta dla pracowitych i sumiennych chłopów-patriotów, do pomnażania hodowli, do podniesienia produkcji rolnej. Z tym powinnyśmy się też liczyć w nadchodzącej kampanii siewnej. Wygospodarowane jak największe plony zboż — powinno w każdym gospodarstwie iść w parze z pracą nad utowżeniem jak największego zasobu pasz. Dlatego nie zaniedbamy żadnej drogi, żądając środka w nadchodzących siewach, aby podnieść produkcję rolną, aby przyspieszyć krok za naszym przemysłem socjalistycznym, aby wzmocnić spólnie między ludem pracującym miast i wsi.

Razem z naszymi braćmi robotnikami będziemy pracować nad zwiększeniem siły naszej ojczyzny.

Przejdźmy do trzody chlewnej zakontraktowanej po dniu 15 lutego 1952 roku ponad dostawy obowiązkowe rolnik otrzymuje o prócz obowiązkowej ceny skupu, a także za każdy kilogram dostarczonego żywa prawo do nabycia 4 kg węgla i 80 dkg paszy trzęsewej, ulgę w podatku gruntowym w myśl ustawy podatkowej i ulgę w planowym skupie zboża w myśl ustawy. Ponadto za dostarczone sztuki bekonyne dochodzi premia za terminową dostawę.

Rolnik zawierający kontrakt na nadwyżki trzody chlewnej ma prawo nabycia całego węgla i paszy trzęsewej tytułem zaliczki.

Tak więc nowy system wpłynie niewątpliwie nie tylko na dalszy wzrost kontraktacji trzody chlewnej, ale i na jej upowszechnienie. Należy zaznaczyć, że nowy system wprowadza wielką dogodność dla rolników, którzy mogą kontraktować ponad dostawy obowiązkowe bądź całe sztuki, bądź też powyżej 30 kg wag żywej trzody chlewnej, jako uzupełnienie do pełnej sztuki.

Nowy system, dając bardzo korzystne warunki kontraktowania nadwyżek żywa ponad obowiązkowe dostawy, stanowi wielką zachęta dla pracowitych i sumiennych chłopów-patriotów, do pomnażania hodowli, do podniesienia produkcji rolnej. Z tym powinnyśmy się też liczyć w nadchodzącej kampanii siewnej. Wygospodarowane jak największe plony zboż — powinno w każdym gospodarstwie iść w parze z pracą nad utowżeniem jak największego zasobu pasz. Dlatego nie zaniedbamy żadnej drogi, żądając środka w nadchodzących siewach, aby podnieść produkcję rolną, aby przyspieszyć krok za naszym przemysłem socjalistycznym, aby wzmocnić spólnie między ludem pracującym miast i wsi.

Razem z naszymi braćmi robotnikami będziemy pracować nad zwiększeniem siły naszej ojczyzny.

Przejdźmy do trzody chlewnej zakontraktowanej po dniu 15 lutego 1952 roku ponad dostawy obowiązkowe rolnik otrzymuje o prócz obowiązkowej ceny skupu, a także za każdy kilogram dostarczonego żywa prawo do nabycia 4 kg węgla i 80 dkg paszy trzęsewej, ulgę w podatku gruntowym w myśl ustawy podatkowej i ulgę w planowym skupie zboża w myśl ustawy. Ponadto za dostarczone sztuki bekonyne dochodzi premia za terminową dostawę.

Rolnik zawierający kontrakt na nadwyżki trzody chlewnej ma prawo nabycia całego węgla i paszy trzęsewej tytułem zaliczki.

Tak więc nowy system wpłynie niewątpliwie nie tylko na dalszy wzrost kontraktacji trzody chlewnej, ale i na jej upowszechnienie. Należy zaznaczyć, że nowy system wprowadza wielką dogodność dla rolników, którzy mogą kontraktować ponad dostawy obowiązkowe bądź całe sztuki, bądź też powyżej 30 kg wag żywej trzody chlewnej, jako uzupełnienie do pełnej sztuki.

Nowy system, dając bardzo korzystne warunki kontraktowania nadwyżek żywa ponad obowiązkowe dostawy, stanowi wielką zachęta dla pracowitych i sumiennych chłopów-patriotów, do pomnażania hodowli, do podniesienia produkcji rolnej. Z tym powinnyśmy się też liczyć w nadchodzącej kampanii siewnej. Wygospodarowane jak największe plony zboż — powinno w każdym gospodarstwie iść w parze z pracą nad utowżeniem jak największego zasobu pasz. Dlatego nie zaniedbamy żadnej drogi, żądając środka w nadchodzących siewach, aby podnieść produkcję rolną, aby przyspieszyć krok za naszym przemysłem socjalistycznym, aby wzmocnić spólnie między ludem pracującym miast i wsi.

Razem z naszymi braćmi robotnikami będziemy pracować nad zwiększeniem siły naszej ojczyzny.

Przejdźmy do trzody chlewnej zakontraktowanej po dniu 15 lutego 1952 roku ponad dostawy obowiązkowe rolnik otrzymuje o prócz obowiązkowej ceny skupu, a także za każdy kilogram dostarczonego żywa prawo do nabycia 4 kg węgla i 80 dkg paszy trzęsewej, ulgę w podatku gruntowym w myśl ustawy podatkowej i ulgę w planowym skupie zboża w myśl ustawy. Ponadto za dostarczone sztuki bekonyne dochodzi premia za terminową dostawę.

Rolnik zawierający kontrakt na nadwyżki trzody chlewnej ma prawo nabycia całego węgla i paszy trzęsewej tytułem zaliczki.

Tak więc nowy system wpłynie niewątpliwie nie tylko na dalszy wzrost kontraktacji trzody chlewnej, ale i na jej upowszechnienie. Należy zaznaczyć, że nowy system wprowadza wielką dogodność dla rolników, którzy mogą kontraktować ponad dostawy obowiązkowe bądź całe sztuki, bądź też powyżej 30 kg wag żywej trzody chlewnej, jako uzupełnienie do pełnej sztuki.

Nowy system, dając bardzo korzystne warunki kontraktowania nadwyżek żywa ponad obowiązkowe dostawy, stanowi wielką zachęta dla pracowitych i sumiennych chłopów-patriotów, do pomnażania hodowli, do podniesienia produkcji rolnej. Z tym powinnyśmy się też liczyć w nadchodzącej kampanii siewnej. Wygospodarowane jak największe plony zboż — powinno w każdym gospodarstwie iść w parze z pracą nad utowżeniem jak największego zasobu pasz. Dlatego nie zaniedbamy żadnej drogi, żądając środka w nadchodzących siewach, aby podnieść produkcję rolną, aby przyspieszyć krok za naszym przemysłem socjalistycznym, aby wzmocnić spólnie między ludem pracującym miast i wsi.

Razem z naszymi braćmi robotnikami będziemy pracować nad zwiększeniem siły naszej ojczyzny.

Przejdźmy do trzody chlewnej zakontraktowanej po dniu 15 lutego 1952 roku ponad dostawy obowiązkowe rolnik otrzymuje o prócz obowiązkowej ceny skupu, a także za każdy kilogram dostarczonego żywa prawo do nabycia 4 kg węgla i 80 dkg paszy trzęsewej, ulgę w podatku gruntowym w myśl ustawy podatkowej i ulgę w planowym skupie zboża w myśl ustawy. Ponadto za dostarczone sztuki bekonyne dochodzi premia za terminową dostawę.

Rolnik zawierający kontrakt na nadwyżki trzody chlewnej ma prawo nabycia całego węgla i paszy trzęsewej tytułem zaliczki.

Tak więc nowy system wpłynie niewątpliwie nie tylko na dalszy wzrost kontraktacji trzody chlewnej, ale i na jej upowszechnienie. Należy zaznaczyć, że nowy system wprowadza wielką dogodność dla rolników, którzy mogą kontraktować ponad dostawy obowiązkowe bądź całe sztuki, bądź też powyżej 30 kg wag żywej trzody chlewnej, jako uzupełnienie do pełnej sztuki.

Nowy system, dając bardzo korzystne warunki kontraktowania nadwyżek żywa ponad obowiązkowe dostawy, stanowi wielką zachęta dla pracowitych i sumiennych chłopów-patriotów, do pomnażania hodowli, do podniesienia produkcji rolnej. Z tym powinnyśmy się też liczyć w nadchodzącej kampanii siewnej. Wygospodarowane jak największe plony zboż — powinno w każdym gospodarstwie iść w parze z pracą nad utowżeniem jak największego zasobu pasz. Dlatego nie zaniedbamy żadnej drogi, żądając środka w nadchodzących siewach, aby podnieść produkcję rolną, aby przyspieszyć krok za naszym przemysłem socjalistycznym, aby wzmocnić spólnie między ludem pracującym miast i wsi.

Razem z naszymi braćmi robotnikami będziemy pracować nad zwiększeniem siły naszej ojczyzny.

Przedstawiciel Rządu wręczył Krzyże Zasługi budowniczym Siłowni II.

JAWORZNO

12 lutego br. załoga Siłowni II zebrała się na uroczystą akademię, aby uczcić 100 rocznicę powstania Polskiej Partii Robotniczej. W uroczystości wzięli udział: przedstawiciel Rządu, minister Piętrusiewicz, przedstawiciele Komitetu Powiatowego i Miejskiego PZPR oraz przedstawiciele Centralnego Zarządu Budownictwa Przemysłowego.

Otwierając akademię, sekretarz podstawowej organizacji partyjnej Siłowni nr II, Henryk Rosikof, podkreślił, że przybyli goście, będący wyrazem uznania i hołdu dla Partii, która od swego powstania prowadziła klasę robotniczą i cały naród, do zwycięstw, do lepszej przyszłości.

Obszerne przemówienie wygłosił III sekretarz KP PZPR w Chranowie, W. Popołówka. Zobowiązała ona historię ruchu robotniczego w Polsce, przypomniała okres okupacji, w którym Polska Partia Robotnicza była jedyną siłą polityczną prowadzącą konsekwentnie walkę przeciwko faszyzmowi i wyzwoleniu narodu i społeczeństwa. Mówca o tym okreście, przedstawia walkę klas robotniczej, którą kierowała Polska Partia Robotnicza. „Pamięć po tych, którzy zginęli w tej walce — mówił, W. Popołówka — będziemy głęboko czcić, a ich trud i poświęcenie dla dobra klasy robotniczej i całego narodu będzie dla nas przykładem. Budując socjalizm, wcielamy w życie nieśmiertelne idee tych, którzy oddali życie za zwycięstwo socjalizmu. Konstytucja utrwała te prawa dla klasy robotniczej i całego narodu, o które walczyła przez 10 lat Polska Partia Robotnicza”.

Z kolei, owoce witalne przywodził witalny minister Piętrusiewicz. „Jestecie współtwórcami wielkiego dzieła. Waszą pracą przyczyniacie się do tego, by siła i światłość szła do kopalń, fabryk i wsi — by szybko zrealizować zadania Planu 6-letniego. Robotnicy winni sobie uważać, że oddali życie za zwycięstwo socjalizmu. Konstytucja utrwała te prawa dla klasy robotniczej i całego narodu, o które walczyła przez 10 lat Polska Partia Robotnicza”.

Na zakończenie uroczystości odbył się spotkanie przedstawicieli załóg dwóch budów socjalizmu: Nowej Huty i Siłowni nr II.

Henryk Rosikof koresp. rob.

Uchwała rady ministrów Mongolskiej Republiki Ludowej o uwiecznieniu pamięci Marszałka Czojbalšana ULAN-BATOR

Rada ministrów Mongolskiej Republiki Ludowej podjęła uchwałę w sprawie uwiecznienia pamięci zmarłego niedawno marszałka Czojbalšana. W uchwale, w Ulan-Bator, Altan-Buiał, Bułgan i w mieście Czojbalšan wzniesione zostaną pomniki ku czci marszałka Czojbalšana. Imię marszałka Czojbalšana nadano jednej z kopalń w Mongolskiej Republice Ludowej, 6 brygadzie zmotoryzowanej Mongolskiej Armii Ludowej, Rewolucyjnej oraz jednej z dzielnic w Ulan-Bator. Uchwała przewiduje również m. in. wydanie pełnego zbioru dzieł marszałka Czojbalšana oraz ustanowienie stypendium im. Czojbalšana dla przodujących słuchaczy Państwowego Instytutu Pedagogicznego.

Dzień 8 marca stanie się potężną manifestacją kobiet w obronie pokoju i wolności

Apel sekretarza generalnego SDFK do kobiet całego świata

BERLIN
W związku ze zbliżającym się dniem 8 marca — Międzynarodowym Światem Kobiet i Dniem Walki w Obronie Pokoju i Praw Kobiet, sekretarz generalny Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet Marie Claude Vaillant-Couturier skierowała apel do wszystkich kobiet świata.

W roku bieżącym Święto 8 marca — stwierdza apel — obchodzić będzie nie tylko 135 milionów kobiet z 62 krajów, zorganizowanych w Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet, lecz również miliony kobiet wszystkich krajów świata, które zjednoczyły się z nami w obronie ewych praw obywatelskich, w obronie życia swego i swych dzieci.

W krajach kapitalistycznych maikii, nad którymi zawieszono straszliwe widmo wojny światowej, wskutek imperialistycznych przyczołkowań wojennych, już dziś skazana są na okropną śmierć. Nie budujcie się ani mieszkań, ani szkół, lecz przeciwnie, rodziny są wyściskane z domów, a ich miejsce zajmują amerykańskie wojska okupacyjne oraz wojska najemników amerykańskich z krajów należących do agresywnego bloku atlantyckiego.

Narody pragną jednak pokój. Wykazali one, że są dostatecznie silne, aby zapobiec trzeciej wojnie światowej. 500 milionów podpisów złożonych pod Apellem Stokholmskim zmusło imperialistów amerykańskich do zrezygnowania z ich polityki.

Narody pragną jednak pokój. Wykazali one, że są dostatecznie silne, aby zapobiec trzeciej wojnie światowej. 500 milionów podpisów złożonych pod Apellem Stokholmskim zmusło imperialistów amerykańskich do zrezygnowania z ich polityki.

Narody pragną jednak pokój. Wykazali one, że są dostatecznie silne, aby zapobiec trzeciej wojnie światowej. 500 milionów podpisów złożonych pod Apellem Stokholmskim zmusło imperialistów amerykańskich do zrezygnowania z ich polityki.

Narody pragną jednak pokój. Wykazali one, że są dostatecznie silne, aby zapobiec trzeciej wojnie światowej. 500 milionów podpisów złożonych pod Apellem Stokholmskim zmusło imperialistów amerykańskich do zrezygnowania z ich polityki.

Narody pragną jednak pokój. Wykazali one, że są dostatecznie silne, aby zapobiec trzeciej wojnie światowej. 500 milionów podpisów złożonych pod Apellem Stokholmskim zmusło imperialistów amerykańskich do zrezygnowania z ich polityki.

Zimowa Olimpiada otwarta Polscy hokeiści przegrywają z Czechosłowacją 2:8

(Dokończenie ze str. 1)

dzielnicy Zeno Colo (Włochy) i Schoepf (Austria), uzyskując jednakowoż czas 2:29.1. Na szósty miejsce sklasyfikowano Schneidera (Szwajcaria) 2:31.2.

Romisja siedłowska slalomu-gigant męczył zdykwaną Austriacką Schoepfa, który zajął „ex aequo” czwarte miejsce z Zeno Colo. Z Polaków najlepiej wypadł Dziedzic, który zajął 38 miejsce, uzyskując czas 2:50.3, tuż za nim uplasował się Płonka, Rof zajął 41 miejsce, Marusarz był 48.

Wieczorem na lodowisku Jordal Amfi rozpoczął się olimpijski turniej hokejowy. W pierwszym meczu USA wygrały z Norwegią 3:2 (0:1, 2:0, 1:1).

Mecz CSR — Polska zakończył się zwycięstwem hokeistów czechosłowackich 8:2 (3:1, 2:1, 3:0).

Polacy grał bardzo ambitnie, zwłaszcza w drugiej tercji, w której nawiązały wywodną i zaczęta walkę z drużyną czechosłowacką. Wy różnili się w zespole polskim: Szlendak, który obronił wiele groźnych strzałów, pierwszy atak polski: Jezak, Corsich, Lewacki, oraz Wróbel Alfred.

Przygotowania w Bułgarii do obchodów 100 rocznicy zgonu Gogola

SOFIA

W Bułgarii powołano komitet obchodów 100 rocznicy zgonu Gogola. Na czele Komitetu stanął prezes Bułgarskiej Akademii Nauk — Todor Pawłow. Uroczystości 100 rocznicy zgonu Gogola ogarną cały kraj. Rozgłoszenie radiowe nadawać będą specjalne audycje poświęcone życiu i twórczości Gogola. Towarzystwo Przyjaciół Bułgarsko-Radzieckiej organizacji wielką wystawę o Gogolu.

PEKIN

Z okazji drugiej rocznicy podpisania układu chińsko-radzieckiego o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej ambasador ZSRR w Chinach — M. Roszczyński wydał przyjęcie, na które przybyli: zastępcy przewodniczącego Centralnej Rządowej Rady Czu Teh, Liu Szao-tsi, Li Czi-szen, i Lin Bo-czu, premier Państwowej Rady Administracyjnej i minister spraw zagranicznych Czu En-lai, wicepremierowie — Kuo Mo-czo, Huan Jan-pei, członkowie rządu — Pyn Czen, Ma Szu-lun, Li Liszan, przedstawiciele wszystkich stron i organizacji społecznych i organizacji społecznych, przedstawiciele chińskiej armii ludowej-wyzwolenczej oraz członkowie korpusu dyplomatycznego.

Naród niemiecki nie chce być wciągnięty do żadnych komplikacji i konfliktów międzynarodowych, związanych z dążeniem agresywnych sił, które pragną wykorzystać brak traktatu pokojowego i rozbicie Niemiec dla rozpętania nowej wojny światowej.

Traktat pokojowy z Niemcami konieczny jest narodowi niemieckiemu, aby usunąć rozbiór Niemiec, oraz stworzyć jednolite, niezależne, demokratyczne i milujące państwo. Traktat pokojowy umożliwiłby pokojowy rozwój państwa niemieckiego oraz zapewniłby — zgodnie z narodowymi interesami — narodowi niemieckiemu utrzymanie pokoju w Europie. Traktat pokojowy z Niemcami konieczny jest dla usunięcia niebezpieczeństwa

odrodzenia militarystyki niemieckiej i nowych z tego strony prób agresji. Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami oraz umożliwiłby równoprawne nawiązanie do przywrócenia wszystkim państwom w Europie normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Traktat pokojowy z Niemcami umożliwiłby pokojowy rozwój państwa niemieckiego

Pismo rządu NRD do czterech wielkich mocarstw

BERLIN

Urząd Informacji NRD komunikuje: Dnia 13 lutego odbył się nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów NRD, na którym premier Grotewohl wskazał na ogromne niebezpieczeństwo remilitaryzacji Niemiec zachodnich dla pokoju i egzystencji Niemiec. Premier Grotewohl zaproponował, aby rząd NRD zwrócił się do rządów Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych Anglii i Francji z prośbą o przyspieszenie zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami. Po dyskusji, w której wzięli udział ministrowie spraw zagranicznych Dertinger i inni członkowie rządu, wniosek premiera Grotewohla został jednomyślnie zaakceptowany. Rząd NRD postanowił przekazać przedstawicielom czterech wielkich mocarstw w Berlinie jednoznacznie pismo:

Poniżej podajemy tekst pisma rządu NRD do rządu Związku Radzieckiego:

W głębokiej trosce o przyszłość narodu niemieckiego, rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej zwraca się do rządów ZSRR, USA, Anglii i Francji w tej niezwykle ważnej dla Niemiec chwili z prośbą o przyspieszenie zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Jakkolwiek od chwili kapitulacji Niemiec hitlerowskich upłynęło blisko siedem lat, Niemcy wciąż jeszcze pozbawione są traktatu pokojowego, do którego mają prawo. Niemcy są rozczłonkowane, a naród niemiecki nie może obecnie budować swego własnego, jednolitego, niezależnego, pokojowego i demokratycznego państwa.

W uchwałach Konferencji Południowej mocarstwa sojuszników przyzyskały narodowi niemieckiemu traktat pokojowy oraz przywrócenie jednolitego Niemiec i wskazały mu na możliwość zajęcia w przyszłości godnego miejsca w rodzinie milujących pokój narodów świata.

Naród niemiecki w pełni świadomy jest swej winy za wojnę hitlerowską, jednakże nie uważa, iż traktowany jest niesprawiedliwie. Naród niemiecki głęboko pragnie pokoju oraz jedności państwowej i ekonomicznej. Pragnie on żyć w zgodzie z narodami świata oraz poprawić warunki swego bytu przez odbudowę pokojowej gospodarki.

Naród niemiecki nie chce być wciągnięty do żadnych komplikacji i konfliktów międzynarodowych, związanych z dążeniem agresywnych sił, które pragną wykorzystać brak traktatu pokojowego i rozbicie Niemiec dla rozpętania nowej wojny światowej.

Traktat pokojowy z Niemcami konieczny jest narodowi niemieckiemu, aby usunąć rozbiór Niemiec, oraz stworzyć jednolite, niezależne, demokratyczne i milujące państwo. Traktat pokojowy umożliwiłby pokojowy rozwój państwa niemieckiego oraz zapewniłby — zgodnie z narodowymi interesami — narodowi niemieckiemu utrzymanie pokoju w Europie. Traktat pokojowy z Niemcami konieczny jest dla usunięcia niebezpieczeństwa

odrodzenia militarystyki niemieckiej i nowych z tego strony prób agresji. Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami oraz umożliwiłby równoprawne nawiązanie do przywrócenia wszystkim państwom w Europie normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Traktat pokojowy umożliwiłby narodowi niemieckiemu powrócenie do normalnych stosunków między Niemcami a innymi państwami.

Barbarzyńskie naloty amerykańskich piratów powietrznych na miasta i wsie koreańskie

Agencja TASS donosi: Phenian, Wonsan, Jandos, Sariwon, Nampho i szereg innych miast Korei północnej. W lutym amerykańskie bombowce nocnie zrzucały 2 tony bomb burzących, nieustannie bombardowały ten rejon Jandosku. Amerykańscy piraci powietrzni kilkakrotnie bombardowali i ostrzeliwali szpital Czerwonego Krzyża w prowincji podulniewy Phenian, daleko na zaplecziu frontu. Wonsan i jego okolice bombardowane są jednocześnie z powietrza jak i morza przez okręty wojenne.

Bezdzielne bombardowanie i ostrzeliwanie rejonu Phenian, gdzie nie ma żadnych obiektów wojskowych, świadczą, że głównym celem nalotów lotnictwa amerykańskiego na miasta i wsie Korei północnej, jest sterymowanie ludności cywilnej. Dnia 13 lutego myśliwce amerykańskie ostrzeliwały wschodnią część miasta, a nocą bombowce bombardowały dzielnicę mieszkaniową oraz wieś podmiejską Miesanri, Kamunri i Kamhyngri.

Według niepełnych danych, w lutym Amerykanie zrzucają na Phenian i okolice około 2 tysięcy bomb.

W wyniku barbarzyńskich nalotów lotnictwa amerykańskiego na miasta i wsie Korei północnej zabiło lub raniono kilkaset osób, głównie kobiet i dzieci.

10 lutego w prowincji podulniewy Phenian, w rezultacie nalotów samolotów amerykańskich zginęło 15 chłopów, którzy pracowali w polu.

Przedmasowy procesem politycznym w Tunisie

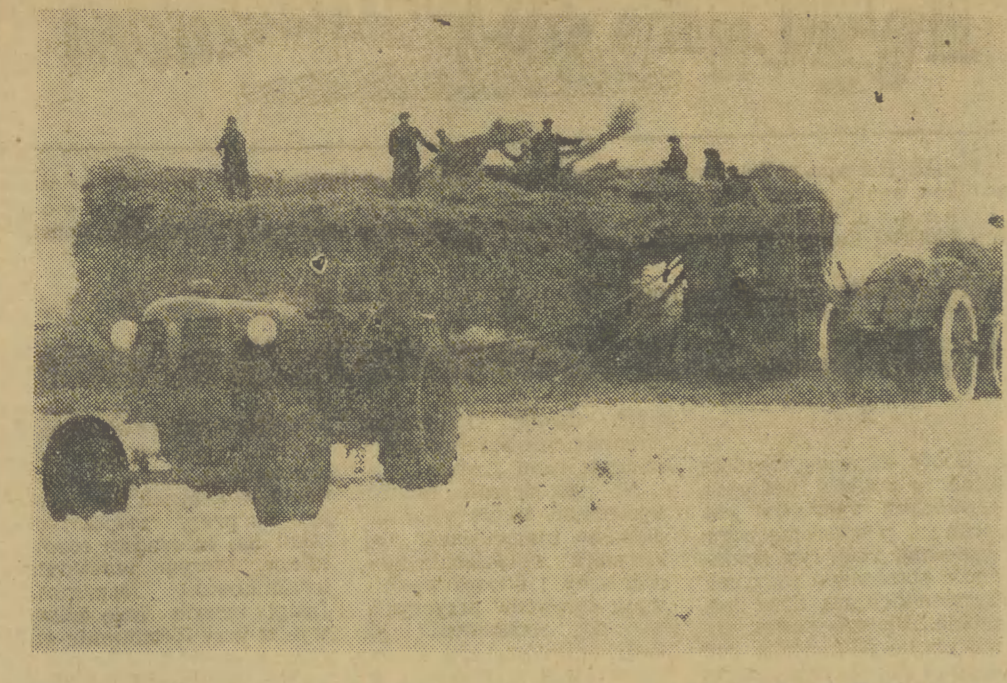
Według informacji dziennika „Ce Sotr”, w Tunisie ma odbyć się wkrótce masowy proces przeciwko patriotom. Przed sądem staną na 960 osób, które wzięły udział w strajku powszechnym i w manifestacjach protestacyjnych przeciw kolonizatorom francuskim.

Ostatnie zajęcia w Gafie między zandameria francuską a partiami tunejskimi wywołały w kraju ogromne szturmy wśród ludności. Władze kolonialne skierowały w okolice Gafsa posiłki wojskowe i policyjne.

Przedmasowy procesem politycznym w Tunisie

Przedmasowy procesem politycznym w Tunisie

PRZODUJĄCA SPÓŁDZIELNIA PRODUKCYJNA

Spółdzielnia produkcyjna „Jedność” w maczynie w woj. poznańskim otrzymała wyróżnienie 20 w zeszłej gospodarce. W roku ubiegłym przeciętnie plony z hektara wynosiły: żyta 22 q, pszenicy 23 q, jęczmienia zaś 24,5 q. Na rok 1952 spółdzielcy zakontraktowali 180 tuczników bekoniowych i 34 tuczników słoninowych. Obecnie spółdzielcy przygotowują się do wiosennej siewki siewnej. — Na zdjęciu: młocza zboża siewnego. — CAP — fot. Kondracki

Pomoc wykładowcy i agitatorowi

Państwem gospodarzy lud pracujący poprzez swoich przedstawicieli

Art. 1 projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej utrwalia zasadę władzy ludu, określając kto jest gospodarzem i rządcą kraju. W dalszych natomiast artykułach projektu Konstytucji mamy powiedziane w jaki sposób lud pracujący ma wyrazić swoją wolę i w jaki sposób swoją władzę wykonuje. Lud pracujący sprawuje władzę państwową przez swoich przedstawicieli wybieranych do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i do rad narodowych (art. 2). Oznacza to, że masy ludowe nie działają w najniższych sprawach państwowych bezpośrednio, że nie kierują państwem wszyscy obywatele zebrani na jakimś wielkim wiecu, ale władzę sprawują w ich imieniu wybrani przez nich przedstawiciele — delegaci. Trudno sobie bowiem wyobrazić, aby w państwie nowoczesnym mogli się zebrać wszyscy obywatele narażając na rozstrzygnięcia pewnej sprawy, trudno sobie także wyobrazić aby wielomilionowa masa obywateli mogła podać zarządzenia państwu, które wymaga stałej pracy ludzi fachowych i znajomości w danej dziedzinie życia. Dlatego wszystkie państwa współczesne przyjmują zasadę, że władzę w imieniu obywateli sprawują wybrani przez nich delegaci.

Ale ta zasada reprezentacji przyjęta przez projekt Konstytucji różni się zasadniczo od tej samej zasady w państwach kapitalistycznych. Burżuazja obawiając się słuszenie mas ludowych dąży do tego aby im uniemożliwić w ogóle wpływ na sprawy państwowe, na zarządzanie krajem. Głosi wprawdzie także w swoich konstytucjach hasło rządów narodu, ale umi je obwarować takimi zastrzeżeniami, że staje się ono tylko pustym frazesem, oszustwem, za którym kryje się nieograniczona władza kapitalistów i zależność od nich burżuazji. Dlatego do MARKS wyraził się ironicznie, że prawo ludu wybierania swoich przedstawicieli do parlamentu (sejmu) w państwach burżuazyjnych sprowadza się do tego, „aby raz na trzy lub sześć

lat decydować, jaki członek klasy panującej ma reprezentować i unajmować lud w parlamencie”.

Już sam ustroj społeczny uniemożliwia masom rzeczywiste wykonywanie władzy, wybranie takich przedstawicieli, którzy by odpowiadali rzeczywistemu interesowi ludu. Kapitałiści uzależniają od siebie wyborców, wpływają na nich swą propagandą, pieniędzmi, różnymi oszustwami wyborczymi. Dlatego też mimo, iż w państwach burżuazyjnych więźność wyborców stanowią ludzie pracy, to jednak większość posłów reprezentuje zawsze interesy klasowe burżuazji. Ta zasada, ustrojowa przeszkoda całkowitego ludowego państwa została w pełni usunięta w Polsce Ludowej, w której masy ludowe wyzwolone zostały od ucisku kapitalistycznego, w której państwo jest ich własnym państwem. O wyborze posła w Polsce Ludowej decyduje tylko i wyłącznie wola mas, decyduje jedynie jego zdolność do sprawowania tego stanowiska.

Alle burżuazja dąży także w inny sposób do uniemożliwienia swoim narodom sprawowania władzy. Obywatele w państwach burżuazyjno-demokratycznych formalnie wybierają swoich przedstawicieli, ale nie mają żadnej możliwości ich kontrolowania. Posel skoro raz zostanie wybrany staje się niezależny od swoich wyborców i może bezkarnie postępować wbrew ich woli i ich interesom. We Francji np. często zdarza się, iż posel burżuazyjny wybrany jako przedstawiciel pewnej partii, której program odpowiadał jego wyborcom, w parlamencie przechodzi w szeregi innego stronnictwa. A obywatele są wobec tych oszukańczych mechanizmów całkowicie bezsilni, nie ma bowiem w krajach kapitalistycznych prawa o odpowiedzialność posła wobec wyborcy, nie ma możliwości jego odwołania. Jeszcze istniała jakaś łączność między posłem, a jego wyborcami to tylko taka, że można było przychodzić do niego w różnych sprawach i

prosić jak o łaskę o ich załatwienie. A „pan poseł” robił to co jemu odpowiadało.

W Polsce Ludowej projekt Konstytucji realizuje wskazania Towarzysza STALINA, że posel — reprezentant jest siłą ludu, Art. 2 projektu Konstytucji mówi, że „przedstawiciele ludu w Sejmie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i w radach narodowych są odpowiedzialni przed swymi wyborcami i mogą być przez nich odwołani”. Posel obowiązany jest składać sprawozdania ze swojej pracy, z wykonania poleceń swoich wyborców, a oni osadzają wtedy, czy ich reprezentant należyście pracuje i wypełnia swoje obowiązki. Z pewnością to rzeczywista władza ludu jako zwierzchnika w państwie.

Innym ograniczeniem jakie burżuazja stawiała władzy ludu jest uniemożliwienie praw parlamentu, tego organu, który formalnie wybiera naród. Nawet w republikach burżuazyjno-demokratycznych, parlament nie jest jedynym najwyższym organem władzy w państwie, ale obok niego istnieją inne najwyższe organy, od ludu i parlamentu niezależne, np. prezydent, rząd i sądy. Parlament nie ma wpływu na wykonanie swoich uchwał, ani zwykle nawet na ich projektowanie. W Anglii wszystkie projekty ustaw wychodzą od rządu. Zapewnia to burżuazji zupełną swobodę rządzenia, gdyż rząd jest jej najpewniejszą podporą.

Ustrój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie zna tych ograniczeń. Władzę w państwie sprawują tylko organy wybierane przez lud pracujący, tzn. Sejm i rady narodowe. Wszystkie inne organy w państwie są tylko wykonawcami, tzn. zależnymi od organów władzy wykonawczych i ich poleceń. Sejm nasz jest cięciem ludowym, kierującym całym życiem państwowym.

Ustrój Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ukształtowany jest w ten sposób, aby zapewnić masom jak najbar dziej szeroki i aktywny udział w sprawowaniu władzy pań-

stwowej. Ustrój ludowy wola obywateli do zarządzania państwem, tak przez umożliwienie im zapoznania się ze sprawami państwowymi przez sprawozdawczość i wyjaśnienie ich, jak i przez uwzględnienie ich, jak i przez uwzględnienie ich do aktywnej pracy w ramach rad narodowych. Zabezpiecza to projekt Konstytucji, stanowiąc w art. 5: „Wszystkie organy władzy i administracji państwowej operują się w swej działalności na swiadomości, czynnym współdziałaniu i odpowiedzialności ludu i obowiązane są: 1) zdawać narodowi sprawę ze swej działalności; 2) uważnie rozpatrywać i uwzględniać słusze wnioski, zażalenia i życzenia obywateli w myśl obowiązujących ustaw; 3) wyjaśniać masom pracującym zasadnicze cele i wytyczne polityki władzy ludowej w poszczególnych dziedzinach działalności państwowej, gospodarczej i kulturalnej”.

Tak samo głośno postanowienia o radach narodowych w art. 36: „Rady narodowe uwalniają władzę państwową z ludem pracującym miast i wsi, przyciągając coraz szersze rzesze ludzi pracy do udziału w rządzeniu państwem”.

Oto jakie są różnice pomiędzy państwem burżuazyjnym, państwem dyktatury obszarników i kapitalistów odpychającym masy od udziału w rządach, a państwem mas pracujących w którym one same zarządzają swoimi sprawami. Projekt nowej Konstytucji realizuje wskazania wielkich wózków mas pracujących, wielkich budowniczych pierwszego państwa socjalistycznego, LENINA i STALINA, którzy wyjaśniali nam, że istota socjalistycznej władzy polega na tym, że najbardziej masowo i najbardziej rewolucyjnie organizację tych własnie klas, które były uciskane przez kapitalistów i obszarników są obecnie stałą podporą, podstawą całej władzy państwowej, całego aparatu państwowego.

MGR M. SOBOLEWSKI

Każdy członek Partii popularyzatorem Konstytucji

T akich jak Franciszek Piskorz, Stanisław Luzar, Józef Kursa jest w Krakowskich Zakładach Sodontych dziesiątek. Takich jak Kubrak z Książ Wielkiego, Kobielski z Wierzbna, Sadowski z Waganowic Sobol z Uniejowa-Parceli jest w Miechowskim wielu.

Wszyscy oni, członkowie Partii, w czasie pracy i po pracy, w świetlicy i w domach wnoszą gorące słowa prawdy o naszej ludowej Konstytucji w serca mieszkańców miast i wsi.

Franciszek Piskorz opowiada z dumą o budowie, którą wznosi i kocha jak swoich najbliższych, Luzar wskazuje na piękne przedszkole i żłobek, na nowe domy zamieszkałe przez robotników, na dom kul-

turowy i fabryczne kino. Kubrak opowiada cyframi:

Przed wojną w wiejskiej szkole w Książu Wielkim uczyło się 100 dzieci, obecnie 700 — to nam dała nasza Polska ukończona — mówi.

Gdy Sadowski opowiada o swojej spółdzielni produkcyjnej w Waganowicach, poznał dumny głos gospodarza. Sobol jest młodym chłopcem. Rozmawiając ze swymi współobywatelami wspomina swoje dzieciństwo i mówi:

Konstytucja gwarantuje, że nigdy już dzieci chłopskich nie spotka takę nędza jak moja, młodość.

Wszyscy zamieszkuje w naszym województwie ludzie zastanawiali się i myśleli o swojej, zrodzonej z ich walki i pracy Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, musi każdy z nas, partyjniak, stać się gorącym popularyzatorem tej wielkiej karty narodu polskiego. Chodzi o to, by rozbudzić najwyższe za interesowanie projektem Konstytucji i dotrzeć do słowem wyjaśniającym jego treść do wszystkich robotników i chłopców, żołnierzy i profesorów, rzemieślników i gospodyń domowych. Ojczyzna nasza jest wielką rodziną tych ludzi. Nie może być członkiem tej rodziny, do którego organizacji partyjnej nie przyszedł z żywym słowem o Konstytucji.

Popularyzując i wyjaśniając Konstytucję, pamiętamy, że wyrosła ona z postępowych i patriotycznych tradycji narodu polskiego, z walki rewolucyjnej naszych bohaterów poprzedników: Wielkiego Października, SDKPiL i KPP. Do jej powstania przyczynili się przede wszystkim bohaterowie zmagania Polskiej Partii Robotniczej o wolność i niepodległość, Partii, która pro wadziła naród do zwycięstwa drogą wskazaną przez LENINA — STALINA. Toteż sprawa każdego członka Partii jest „uświadomić tę drogę, tę walkę i to zwycięstwo masom pracującym i całemu narodowi w okresie obecnej dyskusji ogólnonarodowej” — (BIERUT).

Ogólnonarodowa dyskusja przebiega w okresie wyjątkowej pracy nad wykonaniem wysokich planów we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej. Polska żyje planem swego przyszłego dobrobytu i pokoju. Konstytucja zabezpiecza nam prawo do pra-

cy, do wypoczynku, do ochrony zdrowia, do nauki itd. i przez to pomaga w mobilizowaniu wszystkich naszych sił do wykonania i przekroczenia dalszych zadań produkcyjnych. Prawa, które nam daje Konstytucja, związane są nierozdzielnie z naszymi obowiązkami: podnoszenia wydajności pracy, rozwijania współzawodnictwa, podnoszenia dyscypliny pracy, wznagania produkcji rolnej itp. Członkowie Partii znają swoją fabrykę, kopalnię, spółdzielnię produkcyjną i PGR, znają swoich towarzyszy z warsztatu pracy, znają bolączki i potrzeby zakładu pracy. Jest sprawą członków Partii, aby mówiąc o Konstytucji, wiązać jej problematykę z zadaniami produkcyjnymi miejsca pracy, wskazywać, że praca ta jest potrzebna, by w pełni korzystać z praw jakie daje Konstytucja, by wzmocnić siłę gospodarczą i obronną naszej ojczyzny, podnieść jej udział w międzynarodowym froncie walki o pokój.

Partia uczy nas czujności, uczy jak właściwie wykonać postawione zadanie. Dla wroga Konstytucja nasza jest dalszym ciosem. Wróg to czuje. Będzie on usiłował rzucić oszczerstwa i w fałszywym świetle pokazać Konstytucję. Chwyć się plotki, użyj demagogii, będzie na zebraniach usiłował sprowadzić dyskusję na szkodliwe, antynarodowe tory. Do nas, członków Partii, należy, abyśmy zdecydowanie demaskowali wszelkie wrocie zamiary, abyśmy pokazywali masom, że Konstytucja, która bilansuje nasze osiągnięcia i otwiera przed narodem dalsze perspektywy rozwoju, napawa wroga drżką wściekłością, że przekreśla ona jego, inspirowane przez wojennych podde-

„uświadomić tę drogę, tę walkę i to zwycięstwo masom pracującym i całemu narodowi w okresie obecnej dyskusji ogólnonarodowej” — (BIERUT).

Ogólnonarodowa dyskusja przebiega w okresie wyjątkowej pracy nad wykonaniem wysokich planów we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej. Polska żyje planem swego przyszłego dobrobytu i pokoju. Konstytucja zabezpiecza nam prawo do pra-

cy, do wypoczynku, do ochrony zdrowia, do nauki itd. i przez to pomaga w mobilizowaniu wszystkich naszych sił do wykonania i przekroczenia dalszych zadań produkcyjnych. Prawa, które nam daje Konstytucja, związane są nierozdzielnie z naszymi obowiązkami: podnoszenia wydajności pracy, rozwijania współzawodnictwa, podnoszenia dyscypliny pracy, wznagania produkcji rolnej itp. Członkowie Partii znają swoją fabrykę, kopalnię, spółdzielnię produkcyjną i PGR, znają swoich towarzyszy z warsztatu pracy, znają bolączki i potrzeby zakładu pracy. Jest sprawą członków Partii, aby mówiąc o Konstytucji, wiązać jej problematykę z zadaniami produkcyjnymi miejsca pracy, wskazywać, że praca ta jest potrzebna, by w pełni korzystać z praw jakie daje Konstytucja, by wzmocnić siłę gospodarczą i obronną naszej ojczyzny, podnieść jej udział w międzynarodowym froncie walki o pokój.

Nikt nie może pozostać na uboczu w tej wielkiej akcji uświadamiającej. Od naszej aktywnej postawy, od naszej energii zależy, aby Konstytucja stała się świadomym dziełem narodu, które pomoże nam codzienną ofiarną pracą zbudować Polskę silną, niezłomną, socjalistyczną.

B. T.

Nowa bateria koksownicza uruchomiona w hucie „Kościszko”

W jednym z wielkich obiek- tów Planu 6-letniego, w koksowni huty „Kościszko”, rozpalona została w początkach lutego nowowbudowana nowoczesna bateria koksownic-

WIECZORNICA MŁODZIEŻY W WISŁE-GŁĘBCACH. W czasie III Harcerskich Igrzysk Zimowych w Wisłogłębach odbyła się wieczornica młodzieży, z udziałem goszczących na Igrzyskach dzieci koreańskich. Na wieczornicę przybył serdecznie witani przez młodzież szef ów- nego Zarządu Politycznego WP i wiceminister obrony narodowej gen. M. Naszkowski. — Na zdjęciu: gen. M. Naszkowski bierze udział w zabawie dzieci. — CAP

cza. Koksownia huty, jeden z największych i najnowocześniejszych w kraju zakładów koksowniczych, przetrwać będzie w ciągu doby tyle, ile wynosi dziennie wydobycie węgla z tej kopalni i produkować będzie nie tylko koks dla wielkich pieców huty „Kościszko”, lecz również szereg produktów węglowodnych wraz ze sztucznymi nawozami. Będzie to zatem cała fabryka chemiczna produktów węglowodnych, powiększona jeszcze o drugą nową baterię pieców, która zbudowana zostanie w następnych latach Planu 6-letniego (nie licząc baterii w starej koksowni).

Na terenie, na którym niedawno jeszcze znajdowały się stawy i leżały tysiące ton złomu, wyrosły potężne żelbetonowe konstrukcje bunkrów i wież węglowej, zdolne pomieścić 15 pociągów węgla. Czekająca gotowa młynownia i mieszalnia, błyszczą nowymi szymbelami zawieszonymi wysoko ponad ziemią mosty transportowe. Spod wielkiego hangaru ochronnego czerwieńcują mury pieców nowej baterii. Przed baterią stoi już gotowa 250-tonowa maszyna, która będzie ujadł węgiel i wypychać go do rozrządzonej komory baterii. Gotowa jest już również sortownia.

Wymienione obiekty — to

dopiero połowa zakładów, druga — również wielka — to fabryka chemiczna, w której wydobycę węgla gazu cenne dla naszego przemysłu produkcyjnego i chemicznego.

Mimo ogromu wykonanych robót, na całym terenie jeszcze pracują. Cały czas pracuje tu średnio ok. 800 ludzi. Słychać na budowie i język czeski, a na wielu maszynach dostrzec można tabliczki czeskosłowackich zakładów przemysłowych. Przy montażu wielu urządzeń koksowni huty „Kościszko” pomagają Czechosłowacy fachowcy. Z Czechosłowacji przybyło wiele maszyn dla nowego obiektu. Pomoc ta jest żywym wyrazem współpracy obu państw i zaprzyjaźnienia narodów.

Obecnie budowa zakładów wchodzi w stadium końcowe: w szybkim tempie prowadzi się wykończenie roboty budowlanej i wodociągowo-kanalizacyjnej, montuje się sieć rozciągniętych gazowych, parowych, olejnych, doprowadzających się kable elektryczne.

Po rozpaleniu baterii, przez prawie trzy miesiące trwać będzie jeszcze rozgrzewanie pieców, kończenie montażu i próby, a potem popłyną nieprzerwanym strumieniem tysiące ton koksu, produktów węglowodnych i milion metrów sześciennych gazu.

Już na kilkadziesiąt metrów od podwórza PGR w Igołomi słychać dźwięk żelaza. Zima jeszcze w całej pełni, śnieg ekrzy się na polach, ale myśl o wiosnie nurtuje całą załogę. Przecież to ich PGR... Jest już po nadziei produkcyjnej, zadania wśród robotników rozdzielone. Obornika nazbierało się wiele, trzeba go wywieźć na pole, nim przyjdą roztopy... W tej chwili, w kuchni, idzie ostro praca przy naprawie sań, potrzebnych do wywózki nawozu.

Właśnie w tym momencie wchodzimy do kuchni. Kowal Wiktor Książek wali młotem w rozpaloną sztabkę żelaza, które od uderzeń przybiera zwolna kształt długiego, cienkiego pręta.

Stanisław CHAJSKO, traktorzysta — plinuje ogienka. A i brygadziśta polowy Jan MROCZEK nie próżnie. To przyniesie coś potrzebnego, to poda, to przytrzymał. Wspólnie, praca szybko postępuje naprzód. Jeszcze kilka minut i... sanie, tak sanie, gotowe.

Gdy robota skończona, nawiązujemy z pracownikami Igołomskiego PGR rozmowę o projekcie Konstytucji. Zapoznaliśmy się z nim już wszyscy. Wczoraj czytali go wspólnie, omawiali na zebraniu całej załogi.

Pierwszy odzywa się brygadziśta Mroczek.

— To, że dziś żyje spokojnie i dostatnio, zawdzięczać Polsce

Ludowej — mówi z głębokim przekonaniem. W tamtej Polsce, rządzonej przez garstkę bogaczy-paszytów — człowiek pracy, przeciętny obywatel, nie miał spokojnego życia. Ciągłe dręcząco go myśli, co przyniesie jutro. Zarobki małe, dzieci obdarte, wynędzniałe. 1 kg żyta, 112 kg pszenicy i 70 gr — oto była zapłata, robotnika robnego jak Mrozek, za pracopracowany dzień. Żeby to tylko dzień! A ileż razy trzeba było pracować wieczorami, czy nawet nocą... Leć pana hrabiego Morsztyna, właściciela 600-morgowego majątku, władcy „matolków” — jak się wyrażał o pracujących ciężko dla zadowolenia jego pańskich kaprysów i nabiwa mi kieszy — głowa o to nie bolała. Przyszli karnaława, trzeba było wozić go karetą do Krakowa na balę. Jego córki kształciły się jak chciały, ale o dzieciach swoich robotników mówił z sztyderstwem, że „nie ich głowy do nauki”. Aż wreszcie — sprawiedliwość nadeszła. Ster państwa objął już na zarusze pracujący chłop. Chłopi i dotychczasowi robotnicy dworecy prze-

gnali hrabiowskiego paszytę i wyszkwicawca. I dziś np. najstarsza córka Jana Mroczyka, Leokadia, kształci się na Uniwersytecie Jagiellońskim, konie wydział prawny.

Jan Mroczek bierze do ręki młot i jakby dla dodania akcentu temu, co teraz powie, uderza nim o kowadło. Na twarz jego widać uśmiech zadowolenia i pewności:

— A w projekcie Konstytucji widzę odbicie tych wszystkich zdobyczy. Odbicie i ich utrwalenie.

Mówi Wiktor Książek, kowal:

— I ja przed wojną zmuszony byłem do pracy w majątkach, których dochody spływały do kieszeni panów obszarników. Pamiętam dobrze, jak wyciągali oni wszystkie soki żywotne z robotników rolnych. Przyszło wyzwolenie. Majątek obszarniczy po części oddane zostały chłopom, po części zaś przeszły na własność państwa i utworzono z nich Państwowe Gospodarstwa Rolne. Teraz korzysta z nich cały naród.

Wiktor Książek najlepiej za-

amiętał artykuł 8 Konstytucji. — Jak mówi — „spodobał mi się wyjątkowo”. Cieszy go, że 1 o PGR-ach mówi Konstytucja, jako o mienu ogólnonarodowym, podlegającym troskliwej opiece nie tylko państwa ale i wszystkich obywateli. Bo tak Książek, jak i wszyscy inni członkowie załogi PGR Igołomia są właśnie tymi obywatelami, którzy przede wszystkim powołani są do opieki nad tą częścią majątku narodowego. Dbają oni o PGR, jak o własne dobro, walczą o jak najwyższe jego wyniki produkcyjne, z których wyniki coraz to lepsze zapożyczają miast w żywność.

— I to rozumiemy, że PGR-y, jako socjalistyczne gospodarstwa rolne, winny stawać się wzorem dla okolicznych chłopów. Mamyśmy dawać im przykład naszą pracą — mówi Książek.

Stanisław Chajsko jest młody, ale poznał już świat. Był w Związku Radzieckim, skąd przywiózł wiele doświadczeń życiowych i zawodowych i gdzie wykształcił się na dobrego traktorzystę. Teraz w

rozmowę z nami szeroko rozwodził się nad artykułem 79 Konstytucji, który mówi o obywatelu. Chajsko zaczęła pisać, jakby w myśl podejmował walkę... Czytaliśmy w prasie sprawozdania z procesów szpiegów i dywersantów, poznali ich wrogą działalność. I rozumieją to dobrze, że i PGR-y są również obiektem ich wrogich zakusów.

— Czujnością naszą nie dopuszczamy, by mógł do naszego gospodarstwa przeniknąć jakiś sabotażysta lub dywersant! — mówi zdecydowanie traktorzysta PGR Igołomia. Zdemarkujemy każdego, który usiłował podejmować jakąś kreację robotę na naszym terenie. Słusznie obowiązek ten został ujęty w projekcie naszej Konstytucji i wypełnimy go z honorem.

Stanisław Chajsko rozumie, że to, co z PGR-ów osiąga państwo ludowe, to bogactwo całego narodu. Wydajniejsza praca, wyższa produkcja w PGR — to większy wkład w ogólnonarodowy dobrobyt. I dlatego mówi:

— Moją odpowiedzialność na poddany pod dyskusję projekt Konstytucji jest: jeszcze sumienniejsze niż dotąd wykonywać swoje obowiązki, jeszcze bardziej pracować i to potwórzę czynem w nadchodzącej akcji wiosennej!

Chajsko pracować będzie jeszcze lepiej na swoim traktorze, Mroczek za swoją brygadę polową, kowal Książek w swym warsztacie... I na pewno wszyscy inni członkowie załogi dokładają będą starań, by jeszcze wyższe plony wydały zboża, okopywe, rośliny przemysłowe, by było więcej paszy dla inwentarza, a stąd więcej mleka, mięsa i tłuszczu. Cóż — krzepnie w ludziach świadomość, że dziś pracują nie na wyzyskiwaczy, ale dla całego narodu. Nie po to, by memować życie w głodowej udrze, ale by każdego dnia radować się wzrostem siły gospodarczej swojego ludowego państwa. Wzrostem, który dokonującej się wysiłkiem całej klasy robotniczej, w sojuszu z pracującym chłopstwem.

Majątki obszarnicze były dla nich źródłem biedy i poniewierki. PGR-y są źródłem ich rosnącego dobrobytu materialnego i kulturalnego. I w tym leży cała zasadnicza treść przemian, jakie się tu dokonują, przemian, które utrwała projekt naszej Konstytucji.

M. KREMPA

Na szlakach przemian utwalonych Konstytucją (IV) W jednym PGR

043 proc. wzrostu w roku ubiegłym wartość produkcji przemysłu dziewiarskiego

ki wprowadzeniu do przerobu większej ilości wysokogatunkowej przędzy cienkoprzędnej, zwłaszcza przy wyrobach półczosnowiczych.

Pracownicy olbrzymiej wielkości zakładów dziewiarskich zrozumieli, że poważne tegoroczne zadania przemysłu dziewiarskiego wymagają pełnej mobilizacji załóg od pierwszych chwil realizacji planu.

Dzięki temu przemysł dziewiarski zrealizował globalny plan produkcji za styczeń br. w 101,5 proc. Sukces ten jest wynikiem ofiarnej pracy załóg dziesiątek zakładów dziewiarskich, które przez właściwe wykorzystanie wszystkich rezerw produkcyjnych wykonały ewe zadania ze znaczną nadwyżką.

Olbrzymią rolę w walce o podniesienie wydajności pracy w skali całego przemysłu dziewiarskiego spełniło współzawodnictwo o tytuł produującego pracownika w zawodzie, ze początkowane przez znaną przodownicę pracy Sosnowieckich Zakładów Przem. Dziel. Otylię Czaplę oraz realizacja zobowiązań produkcyjnych, podjętych przez załogi wszystkich zakładów dziewiarskich dla uczczenia 10 rocznicy powstania PPR.

Poważną pozycję w produkcyi artykułów konsumcyjnych służących do bezpośredniego zaspokojenia potrzeb ludności pracującej miast i wsi, stanowią wyroby dziewiarskie.

W myśl założeń Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1952, wartość produkcji całego przemysłu dziewiarskiego wzrosła w roku ubiegłym o 43 proc. w porównaniu z rokiem ubiegłym. W dziełach wyrobów białoznanych produkcja wzrosła o 26 proc., w tym bielizny damskiej — o 60 proc., dziecięcej o 36 proc. i męskiej o 9 proc. Wrosła również poważnie w tym roku produkcja wyrobów trykotażnych męskich (o 29 proc.) i dziecięcych (o 50 proc.).

Bardzo poważny wzrost produkcji przewiduje się w dziedzinie wyrobów półczosnowiczych. M. in. w roku bież. wyprodukujemy o 27 proc. więcej półczosnowiczych i o 19 proc. więcej skarpet męskich niż w roku ubiegłym. Dzięki uruchomieniu produkcji włókna syntetycznego w nowowbudowanych zakładach w Gorzowie, będzie można znacznie podnieść produkcję półczosnowiczych i steelonowych.

Obok wzrostu produkcji nastąpi dalsza poprawa jakości artykułów dziewiarskich, dzie-

Właśnie w tym momencie wchodzimy do kuchni. Kowal Wiktor Książek wali młotem w rozpaloną sztabkę żelaza, które od uderzeń przybiera zwolna kształt długiego, cienkiego pręta.

Załoga MPK zwiększa kolportaż prasy i wydawnictw

Załoga Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego została w 100 proc. objęta kolportażem prasy. Nie ma ani jednego pracownika który by nie prenumerował jakiegoś dziennika czy tygodnika. Na terenie zakładu rozchodzą się w olbrzymiej ilości dzienniki takie jak „Trybuna Ludu”, „Gazeta Krakowska”, „Wolność”, „Przyjaźń” i wiele innych. Poza tym chętnie są czytane notatniki agitatora, referenta. W ciągu ubiegłego roku i obecnie sprzedawane są ogromne ilości rozmaitych książek.

W związku z wielkim zapotrzebowaniem na prasę i książki zamontowano na terenie zakładu kioski zakładowe, który jest czynny codziennie i oddaje duże usługi rozdzielaniu prasy i książek. Chodzi o to, aby prasa mobilizowała szerokie rzesze pracowników do walki o wykonanie planu produkcyjnego i otwierania ich w czujności w stosunku do obcych, wrogich naszymu społeczeństwu.

W związku z wielkim zapotrzebowaniem na prasę i książki zamontowano na terenie zakładu kioski zakładowe, który jest czynny codziennie i oddaje duże usługi rozdzielaniu prasy i książek. Chodzi o to, aby prasa mobilizowała szerokie rzesze pracowników do walki o wykonanie planu produkcyjnego i otwierania ich w czujności w stosunku do obcych, wrogich naszymu społeczeństwu.

Plan pracy Ośrodka Szkolenia Partyjnego z wykładowcami od dnia 18 do 23 II. 1952 r.

18 II 52 r. godz. 17
Seminarium z wykł. II stopnia z RD Podgórze i RD Zwierzyniec.

19 II 52 r. godz. 9.30
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. II stopnia z RP, KM, KD.

20 II 52 r. godz. 9.30
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

21 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

22 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

23 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

24 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

25 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

26 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

27 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

28 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

29 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

30 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

31 II 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

1 III 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

2 III 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

3 III 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

4 III 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

5 III 52 r. godz. 14
Seminarium z kier. grup seminaryjnych z wykł. I stopnia z RP, KM, KD.

CO? GDZIE? KIEDY?

Luty 16 Sobota	Kina: Wolność: „Wielkie nadzieje” — godz. 15.45, 18, 20.15. Apollo: „Radosne spotkanie” — godz. 18, 19, 20. Sztuka: 11 godz. „A wamur na wsi” — „Rodzina Sonnenbrunn” — godzina 15.45, 18, 20.15. Wanda: „Zaloga” — godz. 16, 18, 20. Młoda Gwardia — „Wesoly jar-mark” — godz. 15.15, 17.30, 19.45. Warszawa: „Jedynoludni milionierzy” — godz. 16, 18, 20. Uciecha — nieczynny Chemik: „Dzieje kompozytora” — godzina 19. Dworcowe: „Jura Krakowska” — „Odważny zajace” — „Od Twerdy do Kulhory” — „Sport Radziecki nr 7” — od 16 do 4 rano. Nowa Huta: „Zasadzka” — godz. 16, 18, 20.	Pogotowie Ratunkowe Wdziału Zdrowia Woj. Rady Narodowej w Krakowie, ul. Sienkowskiego 1. — Telefon 222-22 i 211-32 udziela: A) przez całą dobę pomocy: 1. we wszystkich nagłych wypadkach i nagłych zachorowaniach; 2. w przypadkach położniczych; B) w zachorowaniach dziecięcych (w godz. od 20 do 8). Ambulatorium Pogotowie czynne jest całą dobę.
---	---	--

DT SPORT SPORT SPO

Amerkańska maszyna do głosowania
działa i w Oslo

Skandaliczna uchwała Międz. Komitetu Olimpijskiego

OSLO. We wtorek 12 bm. odbyło się uroczyste otwarcie obrad Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego. Przewodniczącym MKOl. Sigfrid Edstrom, w swym przemówieniu uznał za najważniejszy w stosunkach międzynarodowych i sprzyjający dla sportu moment walki o pokój. Wyraził on przekonanie i gorące życzenie, aby Olimpiada — symbol przyjaźni, braterstwa i pokoju, — stała się początkiem nowej ery w stosunkach międzynarodowych i pozwoliła na zawsze wymazać czarną plamę ludzkości — wojnę!

W środę przed połn. niemię przelatywano formuły proceduralne Komitet powołał do swego składu drugiego przedstawiciela Związku Radzieckiego — Romanowa.

Następnie odbyła się długa i burzliwa debata nad kandydatami nowych członków MKOl. Nierozstrzygniętość w części stanowisk pewnej części członków Komitetu kierowanych przez amerykańskiego przedstawiciela uniemożliwiła przyjęcie do MKOl. niemieckiego Republiki Demokratycznej. Ten akt dyskryminacji naprowadził ostro w swych wyrażeniach delegaci ZSRR i Polski. Po czterech latach kandydowania przyjęto wręczcie państwa Izrael.

Z zadowoleniem przyjęła natomiast opinia norweska wiadomość o niedzielnym wizer. przewodniczącemu Komitetu Olimpijskiego. Trzoni Rittovej von Halt, ostatniemu współpracownikowi Tschammera i Ostena.

Posiedzenie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, które rozpoczęło się od tak wybitnie pokojowych akcentów, nie miało już w pierwszym dniu spowodować zgryzoty, który fatalnie zaczął nad atmosferą ZSRR i Polski. Po czterech latach kandydowania

Imprezy olimpijskie dziś i jutro

W sobotę, 16 bm. odbędą się w Oslo następujące rozgrywki: Polska — Szwajcaria, Czechosłowacja — Niemcy, Szwajcaria — Norwegia i Kanada — Finlandia. Poza tym rozegrany zostanie konkurs skoków do kombinacji i jazda szybka na 5000 m.

W niedzielę, 17 bm. rozegrane zostaną następujące mecze: Polska — Szwajcaria, Czechosłowacja — Niemcy, Szwajcaria — Norwegia i Kanada — Finlandia. Poza tym rozegrany zostanie konkurs skoków do kombinacji i jazda szybka na 5000 m.

Szczecin przygotowuje się na przyjęcie pięciarzy CSR

SZCZECIN. Sekcja Boksu WKfF w Szczecinie rozpoczęła już przygotowania organizacyjne do meczu bokserów drugiego reprezentacji Polski z CSR w dniu 20 bm.

W szczecińskim hali sportowej mecz ogłosił będzie 3 tys. widzów. Bilety wstępu rozdane będą wyciecznicami przez zresztami sportu i organizację masową. Zarezerwowano również cztery bezpłatnych biletów dla członków szczecińskich przedsiębiorstw.

Jednocześnie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, poprawki i uwagi do projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mogą być zgłaszane przez obywateli w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ratuszu, Pl. W.W. Świętych 3/4, II p., pokój Nr 109 — odczynienie od godz. 8 do 20, z wyjątkiem niedziel i świąt.

Nadzwyczajna sesja MRN w Krakowie

W związku z ogólnonarodową dyskusją nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Krakowie zawiadamia, że w niedzielę, dnia 18 II 1952 r., godz. 17, odbędzie się w sali Miejskiej Rady Narodowej w Ratuszu, Pl. W.W. Świętych 3/4, II p., Nadzwyczajna Sesja Miejskiej Rady Narodowej, poświęcona omówieniu projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zaprasza najszerszy ogół obywateli do wzięcia udziału w Sesji.

Jednocześnie Prezydium Miejskiej Rady Narodowej podaje do wiadomości, poprawki i uwagi do projektu Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mogą być zgłaszane przez obywateli w Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Ratuszu, Pl. W.W. Świętych 3/4, II p., pokój Nr 109 — odczynienie od godz. 8 do 20, z wyjątkiem niedziel i świąt.

KACIK racjonalizatora

„Polska Rzeczypospolita Ludowa szczególną opieką otacza Inteligencję tworzącą — pracowników nauki, oświaty, literatury i sztuki oraz pionierów postępu technicznego, racjonalizatorów i wynalazców”. (Projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — art. 65).

Poradnik techniczny Kierunki rozwoju formowania w odlewnictwie

Wieloletnie doświadczenia w odlewnictwie dowiodły, że w przemyśle żelaznym i stalowym kierunki rozwoju formowania w odlewnictwie są następujące:

1. Zwiększenie wydajności i jakości odlewów. 2. Zwiększenie bezpieczeństwa przy formowaniu. 3. Zwiększenie elastyczności przy formowaniu. 4. Zwiększenie różnorodności form. 5. Zwiększenie precyzji formowania. 6. Zwiększenie trwałości form. 7. Zwiększenie odporności form na zużycie. 8. Zwiększenie wytrzymałości form. 9. Zwiększenie odporności form na korozję. 10. Zwiększenie odporności form na działanie kwasów. 11. Zwiększenie odporności form na działanie alkaliów. 12. Zwiększenie odporności form na działanie olejów. 13. Zwiększenie odporności form na działanie wody. 14. Zwiększenie odporności form na działanie powietrza. 15. Zwiększenie odporności form na działanie promieniowania. 16. Zwiększenie odporności form na działanie drgań. 17. Zwiększenie odporności form na działanie wibracji. 18. Zwiększenie odporności form na działanie nacisku. 19. Zwiększenie odporności form na działanie temperatury. 20. Zwiększenie odporności form na działanie wilgotności. 21. Zwiększenie odporności form na działanie pyłu. 22. Zwiększenie odporności form na działanie kurz. 23. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 24. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 25. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 26. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 27. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 28. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 29. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 30. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 31. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 32. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 33. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 34. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 35. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 36. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 37. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 38. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 39. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 40. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 41. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 42. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 43. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 44. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 45. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 46. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 47. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 48. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 49. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 50. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 51. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 52. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 53. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 54. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 55. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 56. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 57. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 58. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 59. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 60. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 61. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 62. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 63. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 64. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 65. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 66. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 67. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 68. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 69. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 70. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 71. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 72. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 73. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 74. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 75. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 76. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 77. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 78. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 79. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 80. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 81. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 82. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 83. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 84. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 85. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 86. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 87. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 88. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 89. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 90. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 91. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 92. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 93. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 94. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 95. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 96. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 97. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 98. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 99. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 100. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności.

Wieloletnie doświadczenia w odlewnictwie dowiodły, że w przemyśle żelaznym i stalowym kierunki rozwoju formowania w odlewnictwie są następujące:

1. Zwiększenie wydajności i jakości odlewów. 2. Zwiększenie bezpieczeństwa przy formowaniu. 3. Zwiększenie elastyczności przy formowaniu. 4. Zwiększenie różnorodności form. 5. Zwiększenie precyzji formowania. 6. Zwiększenie trwałości form. 7. Zwiększenie odporności form na zużycie. 8. Zwiększenie wytrzymałości form. 9. Zwiększenie odporności form na korozję. 10. Zwiększenie odporności form na działanie kwasów. 11. Zwiększenie odporności form na działanie alkaliów. 12. Zwiększenie odporności form na działanie olejów. 13. Zwiększenie odporności form na działanie wody. 14. Zwiększenie odporności form na działanie powietrza. 15. Zwiększenie odporności form na działanie promieniowania. 16. Zwiększenie odporności form na działanie drgań. 17. Zwiększenie odporności form na działanie wibracji. 18. Zwiększenie odporności form na działanie nacisku. 19. Zwiększenie odporności form na działanie temperatury. 20. Zwiększenie odporności form na działanie wilgotności. 21. Zwiększenie odporności form na działanie pyłu. 22. Zwiększenie odporności form na działanie kurz. 23. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 24. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 25. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 26. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 27. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 28. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 29. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 30. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 31. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 32. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 33. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 34. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 35. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 36. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 37. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 38. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 39. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 40. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 41. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 42. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 43. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 44. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 45. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 46. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 47. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 48. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 49. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 50. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 51. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 52. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 53. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 54. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 55. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 56. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 57. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 58. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 59. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 60. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 61. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 62. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 63. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 64. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 65. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 66. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 67. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 68. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 69. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 70. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 71. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 72. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 73. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 74. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 75. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 76. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 77. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 78. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 79. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 80. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 81. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 82. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 83. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 84. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 85. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 86. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 87. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 88. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 89. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 90. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 91. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 92. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 93. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 94. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 95. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 96. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 97. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 98. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 99. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 100. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności.

Wieloletnie doświadczenia w odlewnictwie dowiodły, że w przemyśle żelaznym i stalowym kierunki rozwoju formowania w odlewnictwie są następujące:

1. Zwiększenie wydajności i jakości odlewów. 2. Zwiększenie bezpieczeństwa przy formowaniu. 3. Zwiększenie elastyczności przy formowaniu. 4. Zwiększenie różnorodności form. 5. Zwiększenie precyzji formowania. 6. Zwiększenie trwałości form. 7. Zwiększenie odporności form na zużycie. 8. Zwiększenie wytrzymałości form. 9. Zwiększenie odporności form na korozję. 10. Zwiększenie odporności form na działanie kwasów. 11. Zwiększenie odporności form na działanie alkaliów. 12. Zwiększenie odporności form na działanie olejów. 13. Zwiększenie odporności form na działanie wody. 14. Zwiększenie odporności form na działanie powietrza. 15. Zwiększenie odporności form na działanie promieniowania. 16. Zwiększenie odporności form na działanie drgań. 17. Zwiększenie odporności form na działanie wibracji. 18. Zwiększenie odporności form na działanie nacisku. 19. Zwiększenie odporności form na działanie temperatury. 20. Zwiększenie odporności form na działanie wilgotności. 21. Zwiększenie odporności form na działanie pyłu. 22. Zwiększenie odporności form na działanie kurz. 23. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 24. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 25. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 26. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 27. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 28. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 29. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 30. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 31. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 32. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 33. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 34. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 35. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 36. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 37. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 38. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 39. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 40. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 41. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 42. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 43. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 44. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 45. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 46. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 47. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 48. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 49. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 50. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 51. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 52. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 53. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 54. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 55. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 56. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 57. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 58. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 59. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 60. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 61. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 62. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 63. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 64. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 65. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 66. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 67. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 68. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 69. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 70. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 71. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 72. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 73. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 74. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 75. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 76. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 77. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 78. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 79. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 80. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 81. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 82. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 83. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 84. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności. 85. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego pyłu. 86. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego kurz. 87. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych gazów. 88. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych cieczy. 89. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych soli. 90. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych kwasów. 91. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych alkaliów. 92. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych olejów. 93. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wody. 94. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego powietrza. 95. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego promieniowania. 96. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych drgań. 97. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwych wibracji. 98. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwego nacisku. 99. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej temperatury. 100. Zwiększenie odporności form na działanie szkodliwej wilgotności.

W Fabryce Sygnałów Kolejowych utworzono trzy dalsze młodzieżowe zespoły produkcyjne

W Krakowskiej Fabryce Sygnałów Kolejowych zostały utworzone dalsze trzy zespoły młodzieżowe, tj. dwie бригады młodzieżowe, w Blurze Konstruktoryjnym, których zadaniem jest opracowanie nowych konstrukcji oraz brigada młodych racjonalizatorów (pierwsza w Polsce). Do pracy tej brigady należy szczegółowe opracowanie tematów wytyczonych przez Dyrekcję Zakładu względnie własnych pomysłów. Poza tym zapewniono jej pomoc Klubu Techniki i Racjonalizatorstwa, zakładu, który może się poszczycić wieloma pięknymi osiągnięciami. Ma ona także możliwość korzystania z biblioteki techniczno-naukowej.

Brigada młodych racjonalizatorów składa się z sześciu ludzi, w tym ślusarze, tokarze, strugarze itd., którzy pod kierownictwem S. Raźnego, podjęli ambitne zobowiązanie zwiększenia wydajności pracy.

Wszystkie brigady młodzieżowe istniejące już na terenie

Robotnicy Andrychowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego podjęli zobowiązania z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet

W odpowiedzi na wezwanie kobiet z Południowych Zakładów Obuwia Chelmek do uczczenia czynnem produkcyjnym Międzynarodowego Dnia Kobiet, kobiety z Andrychowskich Zakładów Przemysłu Bawełnianego na odbytej masowo

os w dniu 7 lutego podjęły szereg zobowiązań produkcyjnych na łączną sumę oszczędności 96.783 zł.

Pracownicy AZPB zobowiązali się wyprodukować ponad plan do dnia 8 marca dodatkową ilość metrów tkanin, co przyniesie oszczędności 96.050 zł. Zobowiązanie indywidualne podjęła Ludwika Prus, która zobowiązała się wykonać z linderką przy zakładaniu osnów nowouruchomionych krosien w Mucharzu 180 szt. worków na odpedki pofabrykacyjne. Wartość robocizny podjętego zobowiązania wyraża się cyfrą 103 zł oszczędności.

Kobiety AZPB, zobowiązały się również m. in. zwenbować 500 członków do Lig Kobiet.

Zdaniem naszych korespondentów Który termin będzie dotrzymany?

15 lipca ub. r., 30 września, 15 października, 30 listopada, 10 stycznia 1952 r., są to terminy kolejno ustalone dla ostatecznego oddania do użytku robotnikom KZWME w Krakowie nowej żaluzji i kratki, budowanych przez Krakowskie Przemysły Zjednoczenie Budowlane. Data 10 stycznia, jako już wiążąca, również nie została dotrzymana przez KPZB. Gdy bowiem po wielu poprawkach i zmianach przywieziono wreszcie w drugiej połowie stycznia zasobnik na ciepłą wodę okazało się, że wykonany niezgodnie z zatwierdzoną dokumentacją nie nadaje się do zamontowania.

Kierownictwo robót przyrzekło naprawić i zamontować zasobnik w najbliższym czasie, jednak w praktyce nie nie uczyniono. Zasobnik leży nadal w budynku szalni w takim stanie w jakim został dostarczony, a robotnicy z KZWME czekają z utęsknieniem na uruchomienie żaluzji, usiłując odgadnąć, jaki termin będzie wreszcie dotrzymany przez Krakowskie Przemysły Zjednoczenie Budowlane.

Blżej ludzi i terenu

W toku ostatniej sesji Gminna Rada Narodowa w Li-bliżu podsumowała wyniki swej pracy za rok ubiegły, pracy owocnej w osiągnięciu, choć nie pozbawionej braków. Prócz spraw związanych z dalszym zaspakajaniem społecznych potrzeb mieszkańców gminy rzeczą ważną będzie jeszcze bliższe związanie się Rady z terenem, z robotnikami i pracującymi chłopstwem. Do tego celu służą winny wyjazdy przedstawicieli GRN do sąsiednich gromad i zakładów pracy takich jak kop. „Janina” czy Kamieniołomy, by wysłuchać postulatów, załatwić na miejscu pewne bolączki, zapoznać się z sytuacją i potrzebami poszczególnych gromad i skupisk robotniczych.

Znajomość planu ułatwia jego realizację

Zdają sobie z tego sprawę pracownicy Centrali Handlowej Przemysłu Elektrotechnicznego ale nie zupełnie docenia to kierownictwo i organizacja związkowa. Jako przykład może służyć realizacja styczniowego planu. Oto, ukazała się w naszym przedsiębiorstwie gazetka-buletyn (zw. „Byskawica”, z której dowiedzieliśmy się, że w dniu 29 stycznia wykonano plan za ledwie w 48 proc. Ale jak wygląda całość planu nie wiedzą nawet członkowie kolegium redakcyjnego.

Nieraz przeczytaliśmy w prasie o konkretnych przykładach, gdy doprowadzenie planu do każdego oddziału czy stanowiska pomogło w walce o produkcję. A więc kierownictwo CHPE i radzie miejskiej pod rozwagę.

Z Krakowskiej Filharmonii

Kiedy w styczniu dyrektorka Filharmonii zapowiedziała organizowanie jednego programu w miesiącu poświęconego muzyce kameralnej, celem tej inicjatywy miało być zbliżenie słuchacza do drobniejszych, rzadziej słyszanych, niesymfonicznych form. Niestety w dwóch dotychczas zorganizowanych programach cel ten nie został osiągnięty. Środkiem upowszechnienia muzyki mogą stać się utwory tylko w jakościowo najprzebieżniejszym wykonaniu, tymczasem oba programy posiadały duże braki.

Ostatni program poświęcony był w całości